

ΕΚΛΟΓΑΙ

ΕΞ ΑΡΧΑΙΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ

ΔΙΑ ΤΗΝ Β' ΚΑΙ Γ' ΤΑΞΙΝ ΤΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΣΧΟΛΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
1949

ΕΚΔΟΤΑΙ
ΕΣ ΑΡΧΑΙΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΩΝ

ΕΚΛΟΓΑΙ

ΕΞ ΑΡΧΑΙΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ

ΕΚΛΟΓΑΙ
ΕΞ ΑΡΧΑΙΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΩΝ

ΕΚΛΟΓΑΙ

ΕΞ ΑΡΧΑΙΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ

ΔΙΑ ΤΗΝ Β' ΚΑΙ Γ' ΤΑΞΙΝ ΤΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΣΧΟΛΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
1949

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ «ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΚΑΙ ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΜΑΘΗΣΗ»

12345

ΕΚΔΟΤΑΙ

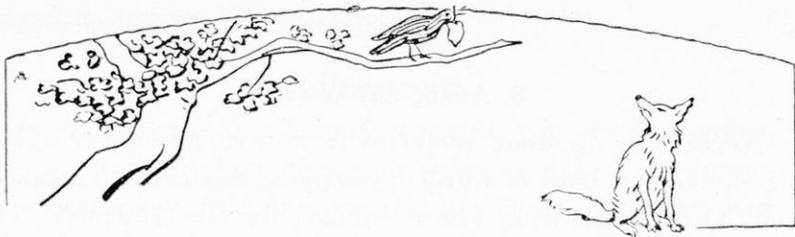
ΕΚΔΟΣΗ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

ΕΣ ΑΡΧΑΙΑΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΗΝ

ΑΠΟ ΤΗΣ Β. ΚΑΜΗ ΤΑΥΡ ΤΩΝ ΕΡΜΑΙΩΝ

ΚΩΔΙΚΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: 12345
ΕΚΔΟΣΗ: 1999

I. ΑΙΣΩΠΕΙΟΙ ΜΥΘΟΙ *

1. Ἀλώπηξ καὶ βότρυες.

Ἀλώπηξ λιμώτιουσα, ὡς ἐθεάσατο ἐπὶ τινος ἀναδενδράδος βότρυες κρεμαμένους, ἠβουλήθη φαγεῖν αὐτούς, ἀλλ' οὐκ ἠδύνατο. Ἀπομακρυνομένη δὲ πρὸς ἑαυτὴν ἔλεγεν «ὄμφακές εἰσιν».

2. Ὄνος καὶ λεοντή.

Ὄνος δορὰν λέοντος ἐνδυθείς, λέων ὑπὸ πάντων ἐνομιζέτο· καὶ φυγὴ μὲν ἦν ἀνθρώπων, φυγὴ δὲ ποιμνίων. Ὡς δέ, ἀνέμου πνεύσαντος, ἡ δορὰ περιηρέθη, τότε δὴ πάντες δραμόντες ξύλοις καὶ ῥοπάλοις αὐτὸν ἔπαιον.

* Ὁ Αἰσωπος ἔζησε περὶ τὸ 550 π. Χ. ἦτο δοῦλος τοῦ Ἰάδμονος τοῦ Σαμίου, ἠρέσκετο δὲ νὰ διηγῆται μικροὺς μύθους στωικικοὺς καὶ πειρακτικοὺς, τοὺς ὁποίους ἡ ἑπλάττειν ὁ ὕδιος ἢ ἠκουε παρ' ἄλλων καὶ ἀπεμνημόνευε· διὰ τοῦτο δὲ λέγονται **Αἰσώπειοι μῦθοι**.

Τὸ γνόφισμα τῶν Αἰσωπειῶν μύθων εἶναι, ὅτι δι' αὐτῶν προσωποποιοῦνται πάντα τὰ δημιουργήματα τῆς φύσεως καὶ ἐμφανίζονται ὡς ὀμιλοῦντα καὶ τὰ ζῶα πάντα καὶ τὰ φυτόα καὶ τὰ ἄφωνα πράγματα.

Τοιοῦτοι μῦθοι φέρονται καὶ σήμερον εἰς τὸ στόμα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ εἴτε κατὰ συνεχῆ προφορικὴν παράδοσιν ἔκτοτε εἴτε ἐκ μεταγενεστέρας συνθέσεως αὐτῶν.

3. Λύκος και λέων.

Λύκος ποτὲ ἀρπάσας πρόβατον ἐκ ποιμινίου, ἐκόμιζεν αὐτὸ εἰς τὴν κοίτην· λέων δὲ αὐτῷ συναντήσας, ἀφείλετο τὸ πρόβατον. Ὁ δὲ πόρρω στὰς εἶπεν· «ἀδίκως ἀφείλου τὸ ἐμόν». Ὁ δὲ λέων γελάσας ἔφη· «σοὶ γὰρ δικαίως ὑπὸ φίλου ἐδόθη».

4. Λαγωοὶ καὶ ἀλώπεκες.

Λαγωοὶ ποτε πολεμοῦντες ἀετοῖς παρεκάλουν εἰς συμμαχίαν ἀλώπεκας· αἱ δὲ εἶπον· «ἐβοηθήσαμεν ἂν ὑμῖν, εἰ μὴ ἐγινώσκομεν τίνες ἐστέ καὶ τίσι πολεμεῖτε».

5. Ζεὺς καὶ ὄφεις.

Τῷ Διὶ γάμους τελοῦντι πάντα τὰ ζῶα δῶρα ἐκόμιζεν, ἕκαστον κατὰ τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν· ὄφεις δὲ ῥόδον λαβῶν ἐν τῷ στόματι, ἔρπων ἀνέβαιναν. Ἰδὼν δὲ αὐτὸν Ζεὺς εἶπε· «τῶν ἄλλων πάντων τὰ δῶρα δέχομαι, ἀπὸ δὲ τοῦ σοῦ στόματος οὐδὲν λαμβάνω».

6. Χελώνη καὶ λαγῶς.

Χελώνη καὶ λαγῶς περὶ ταχύτητος ἤριζον· καὶ δὴ τέρματα ὀρίσαντες ἔτρεχον. Ὁ μὲν οὖν λαγῶς, διὰ τὴν ἔμφυτον ταχύτητα ἀμελήσας τοῦ δρόμου, ἐκοιμήθη· ἡ δὲ χελώνη, γινώσκουσα τὴν ἑαυτῆς βραδύτητα, οὐ διελείπε τρέχουσα καὶ οὕτω, τὸν λαγῶν κοιμώμενον παραδραμοῦσα, εἰς τὰ τέρματα προτέρα ἀφίκετο.

7. Ναυαγός.

Ἄνῆρ Ἀθηναῖος μεθ' ἑτέρων τινῶν ἔπλει. Καὶ δὴ, χειμῶνος σφοδροῦ γενομένου, ἡ ναῦς ἀνετράπη· οἱ μὲν οὖν ἄλλοι πάντες διενήχοντο, ὁ δὲ Ἀθηναῖος τὴν Ἀθηνᾶν ἐπικαλούμενος μυρία ἐπηγγέλλετο, εἰ περισωθεῖ. Τῶν νεναυαγηκότων δέ τις παρανηχόμενος εἶπε πρὸς αὐτόν· «ἀλλὰ σὺν Ἀθηνᾷ καὶ χεῖρα κίνει».

8. Πῆραι δύο.

Ἀνθρώπων ἕκαστος δύο πῆρας φέρει, τὴν μὲν ἔμπροσθεν, τὴν δὲ ὀπισθεν, γέμει δὲ κακῶν ἑκατέρω· ἀλλ' ἢ μὲν ἔμπροσθεν ἀλλοτρίων, ἢ δὲ ὀπισθεν τῶν αὐτοῦ τοῦ φέροντος. Καὶ διὰ τοῦτο οἱ ἄνθρωποι τὰ μὲν ἑαυτῶν κακὰ οὐχ ὀρῶσι, τὰ δὲ ἀλλότρια πάνυ ἀκριβῶς θεῶνται.

9. Κολοιδὸς καὶ γλαῦξ.

Κάλλους ἀγὼν ἦν τοῖς ὄρνισιν· ἐπὶ τινα δὲ ποταμὸν παραγενόμενοι ἀπενίζοντο. Κολοιδὸς δέ, γινώσκων τὴν ἑαυτοῦ δυσμορφίαν, τὰ ἀπολίπτοντα ἀπὸ τῶν ἄλλων ὀρνίθων περὰ συνέλεξε καὶ ἑαυτῷ προσεκόλλησε. Συνέβη οὖν ἐκ τούτου εὐειδέστατον πάντων γενέσθαι. Γλαῦξ δὲ μόνη γνοῦσα τὸ πρᾶγμα, τὸ ἑαυτῆς πτερόν ἀφῆρειτο καὶ τοὺς ἄλλους ὄρνιθας ταῦτον πρᾶπτειν ἀνέπειθε. Τῶν μὲν οὖν ὀρνίθων ἕκαστος ἀφείλετο τὸ ἑαυτοῦ πτερόν, «ὁ δὲ κολοιδὸς ἦν πάλιν κολοιδός».

10. Κομπαστής.

Ἄνῆρ τις ἀποδημήσας καὶ πολλὰς περιελθὼν χώρας εἰς τὴν ἑαυτοῦ ἐπανῆλθεν· ἐνταῦθα δὲ ἄλλα τε πολλὰ ἐν διαφόροις χώραις ἠνδραγαθηκέναι ἐκόμπαζε καὶ δὴ καὶ ἐν Ῥόδῳ πεπηδηκέναι πῆδημα, οἷον οὐδεὶς δυνατὸς ἂν εἶη πηδῆσαι· πρὸς ταῦτα δὲ καὶ μάρτυρας τοὺς ἐκεῖ παρόντας ἔλεγεν ἔχειν. Τῶν δὲ ἀκούοντων τις ὑπολαβὼν ἔφη· «ἀλλ' εἰ ἀληθὲς τοῦτ' ἔστιν, οὐδὲν δεῖ σοι μαρτύρων· ἰδοὺ ἢ Ῥόδος, ἰδοὺ καὶ τὸ πῆδημα».

11. Κόραξ καὶ ἀλώπηξ.

Κόραξ κρέας ἀρπάσας ἐπὶ τινος δένδρου ἐκαθέζετο. Ἀλώπηξ δὲ θεασαμένη αὐτὸν ἐβούλετο τὸ κρέας ἀφελέσθαι· στᾶσα οὖν ἐπῆναι αὐτὸν λέγουσα· «ὡς εὐμεγέθης τε καὶ καλὸς εἶ, ὦ κόραξ· σοὶ μάλιστα πρέπει τῶν ὀρνέων βασιλεύειν· καὶ τοῦτο πάντως ἂν ἐγένετο, εἰ φωνὴν εἶχες». Ὁ δὲ βουλόμενος παρα-

στήσαι αὐτῇ ὡς καὶ φωνὴν ἔχει, βαλὼν τὸ κρέας μεγάλως ἀνέκραγεν. Ἐκείνη δὲ προσδραμοῦσα καὶ τὸ κρέας ἀρπάσασα ἔφη· «ὦ κόραξ, ἔχεις πάντα, νοῦν μόνον κτῆσαι».

12. Λέων καὶ ἄρκτος.

Λέων καὶ ἄρκτος, ὁμοῦ νεβρῶ περιτυχόντες, περὶ τούτου ἐμάχοντο καὶ οὐδέτερος ἐνίκα. Ἀπαυδήσαντες δὲ ἐκ τῆς πολλῆς μάχης, κατέκειντο ἐκλελυμένοι. Ἀλώπηξ δὲ περιουῶσα, ἐπεὶ εἶδεν αὐτοὺς πεπτωκότας καὶ τὸν νεβρὸν ἐν τῷ μέσῳ κείμενον, τοῦτον ἀρπάσασα ᾤχετο φεύγουσα. Οἱ δὲ μὴ δυνάμενοι ἀναστήναι, εἰ καὶ ἐώρων αὐτήν, εἶπον· «δεῖλαιοι ἡμεῖς ὅτι δι' ἀλώπεκα ἐμοχθοῦμεν».

13. Λέων καὶ μῦς.

Λέοντος κοιμωμένον εἰς τὸ στόμα μῦς εἰσῆλθεν· ὁ δὲ ἐξ-
αναστὰς καὶ συλλαβὼν αὐτὸν ἔμελλε καταφαγεῖν. Ὁ δὲ μῦς ἐδεήθη αὐτοῦ μὴ φαγεῖν αὐτόν, λέγων ὅτι σωθεὶς ἀξίαν χάριν ἀποδώσει· γελᾶσας δ' ὁ λέων αὐτὸν ἀπέλυσε. Μετ' οὐ πολὺ, συλληφθεὶς ὁ λέων ὑπὸ τινων κυνηγῶν, κάλῳ ἐδέθη ἐπὶ τινὶ δένδρῳ· τηριζαῦτα ὁ μῦς ἀκούσας αὐτοῦ στένοντος, προσελθὼν τὸν κάλῳν περιέτρωγε καὶ λύσας ἔφη· «σὺ μὲν οὖν τότε μου κατεγέλασας, ὡς μὴ προσδοκῶν παρ' ἐμοῦ ἀμοιβὴν κομπεῖσθαι· νῦν δὲ ἴσθι ὅτι ἔστι καὶ παρὰ μουσὶ χάρις».

14. Λέων καὶ ἀλώπηξ.

Λέων γηράσας καὶ μὴ δυνάμενος δι' ἀλκῆς ἑαυτῷ τροφὴν πορίζειν, ἔγνω δι' ἐπινοίας τοῦτο πράξει. Καὶ δὴ, παραγενόμενος εἰς τι σπήλαιον καὶ ἐνταῦθα κατακλιθεὶς, προσεποιεῖτο τὸν νοσοῦντα· καὶ οὕτω τὰ προσιόντα εἰς ἐπίσκεψιν ζῶα συλλαμβάνων κατήσθιε. Πολλῶν δὲ θηρίων ἀπολομένων, ἀλώπηξ τὸ τέχνασμα αὐτοῦ συνεῖσα παρεγένετο καὶ στᾶσα ἄποθεν τοῦ σπηλαίου ἐπυνθάνετο αὐτοῦ, πῶς ἔχοι· ὁ δὲ εἶπε

«κακῶς» καὶ τὴν αἰτίαν δὲ ἤρετο, δι' ἣν οὐκ εἰσίοι' ἀλώπηξι δὲ ἔφη· «ἀλλ' ἔγωγε εἰσηλθὼν ἄν, εἰ μὴ ἐώρων πολλῶν εἰσιόντων ἴχνη, ἐξιόντος δὲ οὐδενός».

15. Λέων, λύκος καὶ ἀλώπηξι.

Λέων γηράσας ἐνόσει κατακεκλιμένος ἐν ἄντρον· προσῆσαν δ' ἐπισκεψόμενα τὸν βασιλέα πλὴν ἀλώπεκος τᾶλλα ζῷα. Ὁ τοίνυν λύκος, λαβόμενος εὐκαιρίας, κατηγορεῖ τῆς ἀλώπεκος ὅτι παρ' οὐδὲν τίθεται τὸν πάντων τῶν ζῷων κρατοῦντα καὶ διὰ τοῦτο μὴδ' εἰς ἐπίσκεψιν ἀφίκετο. Ταῦτα τοῦ λύκου λέγοντος, προσῆλθε καὶ ἡ ἀλώπηξι καὶ τῶν τελευταίων τοῦ λύκου λόγων ἠκροάσατο.

Ὁ μὲν οὖν λέων κατ' αὐτῆς ἐβουχᾶτο· ἡ δ' ἀπολογίας καιρὸν αἰτήσασα ἔφη· «καὶ τίς σε τῶν προσελθόντων ὠφέλησεν ὅσον ἐγώ; πανταχόσε γὰρ περινοστήσασα θεραπείαν ὑπὲρ σοῦ παρ' ἱατροῦ ἐζήτησα καὶ ἔμαθον». Τοῦ δὲ λέοντος τὴν θεραπείαν εἰπεῖν κελεύσαντος, φησὶν· «ἦν λύκον ἐκδείρησ καὶ τὴν αὐτοῦ δορὰν θερμὴν ἀμφιέση». Καὶ τοῦ λύκου αὐτίκα νεκροῦ κειμένου, γελῶσα εἶπεν· «οὐ χορὴ τὸν δεσπότην πρὸς δυσμένειαν παρακινεῖν, ἀλλὰ πρὸς εὐμένειαν».

16. Γεωργοῦ παῖδες.

Γεωργοῦ παῖδες πρὸς ἀλλήλους ἤριζον· ὁ δὲ πατήρ, καίπερ πολλὰ παραινῶν, οὐκ ἠδύνατο πείσαι αὐτοὺς ὁμοφρονεῖν διὸ ἔγνω παραδείγματι πρὸς τοῦτο χρῆσασθαι.

Ἐκέλευσεν οὖν αὐτοὺς ῥάβδων δέσμην κομίσει. Τῶν δὲ τὸ προσταχθὲν ποιησάντων, τὸ μὲν πρῶτον ἔδωκεν αὐτοῖς ἀθρόας τὰς ῥάβδους καὶ ἐκέλευε θραύειν· οἱ δὲ οὐκ ἠδύναντο. Ἔπειτα λύσας τὴν δέσμην ἀνὰ μίαν αὐτοῖς ῥάβδον ἐδίδου· οἱ δὲ ῥαδίως ἔθραυον αὐτάς. Τότε οὖν ἔφη ὁ πατήρ· «ἀλλὰ καὶ ὑμεῖς, ὦ παῖδες, ἐὰν μὲν ὁμοφρονῆτε, ἀχίρωτοι τοῖς ἐχθροῖς ἔσσεσθε, ἐὰν δὲ ἐρίζητε ἀλλήλοις, εὐάλωτοι».

17. Ὀδοιπόροι καὶ πλάτανος.

Ὀδοιπόροι δύο θέρους ὥρα περὶ μεσημβριάν ὑπὸ καύματος ἐτρόχοντο. Ὡς δὲ ἐθεάσαντο πλάτανον, ὑπὸ ταύτην ἦλθον καὶ ἐν τῇ σκιᾷ κατακλιθέντες ἀνεπαύοντο. Ἀναβλέψαντες δὲ εἰς τὴν πλάτανον ἔλεγον πρὸς ἀλλήλους, ὡς ἄκαρπον καὶ ἀνωφελὲς ἀνθρώποις ἐστὶ τοῦτο τὸ δένδρον. Ἡ δὲ ὑπολαβοῦσα ἔφη· «ὦ ἀχάριστοι, ἔτι τῆς ἐξ ἐμοῦ εὐεργεσίας ἀπολαύοντες ἄκαρπὸν με καὶ ἀνωφελῆ ἀποκαλεῖτε;»

18. Παῖς ψεύστης.

Παιδίον πρόβατα νέμον, τοὺς ἀγρότας πολλάκις ἐπεκαλεῖτο λέγων· «βοηθεῖτε! ἔρχεται λύκος». Οἱ δὲ ἀγρόται τρέχοντες εὗρισσον τοῦτον οὐκ ἀληθεύοντα. Μετὰ ταῦτα τοῦ λύκου προσελθόντος καὶ τοῦ παιδὸς βοῶντος· «δεῦτε, λύκος!» οὐκέτι τις ἐπίστευε προσδραμεῖν αὐτῷ καὶ βοηθῆσαι. Ὁ δὲ λύκος, εὐρὼν ἄδειαν, τὴν ποιμνὴν πᾶσαν διέφθειρεν εὐκόλως.

19. Ὀδοιπόροι καὶ ἄρκτος.

Δύο φίλοι τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἐβάδιζον. Ἄρκτου δὲ αὐτοῖς ἐπιφανείσης, ὁ μὲν εἰς φθάσας ἀνέβη ἐπὶ τὸ δένδρον καὶ ἐνταῦθα ἐκρύπτετο, ὁ δ' ἕτερος πεσὼν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἑαυτὸν νεκρὸν προσεποιεῖτο. Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἄρκτος προσήνεγκεν αὐτῷ τὸ ῥύγχος καὶ περιοσφραίνεται, τὰς ἀναπνοὰς συνεχίχε· φασὶ γὰρ νεκροῦ μὴ ἄπτεσθαι τὸ ζῶον. Ἀπαλλαγείσης δὲ τῆς ἄρκτου, ὁ ἀπὸ τοῦ δένδρου καταβὰς ἐπυνθάνετο τοῦ ἐτέρου, τί αὐτὴ πρὸς τὸ οὖς εἰρήκει. Ὁ δὲ εἶπε· «τοῦ λοιποῦ τοιοῦτοις μὴ συνοδοιπορεῖν φίλοις, οἱ ἐν κινδύνοις οὐ παραμένουσιν».

II. ΕΚ ΤΗΣ ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ*

Α'. ΕΚ ΤΗΣ ΘΕΟΓΟΝΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΚΟΣΜΟΓΟΝΙΑΣ

1. Οὐρανὸς καὶ Γῆ.

1. Οὐρανὸς πρῶτος τοῦ παντὸς ἐδυνάστευσε κόσμου. Λαβῶν δὲ γυναῖκα Γῆν ἐτέκνωσε πρῶτους τοὺς ἐκατόγχειρας προσαγορευθέντας, Βριάρεων, Γύην καὶ Κόττον, οἱ μεγέθει τε καὶ δυνάμει ἀνυπέροβλητοι ἐγένοντο.

2. Μετὰ τούτους δὲ τίκει αὐτῷ ἡ Γῆ τοὺς Κύκλωπας, Ἄργην, Στερόπην καὶ Βρόντην. Ἀλλὰ τούτους μὲν Οὐρανὸς

* Ὁ Ἀπολλόδωρος ἦτο Ἀθηναῖος, ἔζησε δὲ κατὰ τὸν δεῦτερον μ. Χ. αἰῶνα καὶ ἤσκησε τὸ ἐπάγγελμα τοῦ Γραμματικοῦ.

Οἱ Γραμματικοί, οἱ ὅποιοι ἀνεφάνησαν κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου, ἦσαν διδάσκαλοι ἀνωτέρων φιλολογικῶν μαθημάτων καὶ ὄχι γραμματικῆς μόνον, θὰ ἦτο δὲ δυνατὸν νὰ παραβληθοῦν πρὸς καθηγητὰς τῆς φιλολογίας ἐν τοῖς πανεπιστημίοις.

Τοιοῦτος ἦτο καὶ ὁ Ἀπολλόδωρος. Τὸ βιβλίον του περιέχει συνοπτικῶς τὰς μυθικὰς παραδόσεις τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων περὶ γενέσεως τῶν θεῶν, περὶ τῶν ἡρώων καὶ περὶ τῶν πρώτων ἀνθρώπων· ἐξηροῖμενε δὲ ὡς ἀνάγνωσμα τῶν μαθητῶν εἰς τὰ σχολεῖα.

Τὸ βιβλίον τοῦτο ὠνομάσθη **Βιβλιοθήκη**, διότι ἀποτελεῖτο τρόπον τινὰ ἀπὸ πολλὰ μικρότερα βιβλία, ἀλλὰ δὲν διεσώθη ὁλόκληρον.

ἔδησε καὶ εἰς Τάρταρον ἔρριψε· τόπος δ' οὗτος ἐρεβόδης ἐστὶν ἐν Ἄδου τοσοῦτον ἀπὸ γῆς ἀπέχων διάστημα, ὅσον ἀπ' οὐρανοῦ γῆ.

3. Τεκνοὶ δὲ αὐθις ἐκ Γῆς Οὐρανόσ παῖδας μὲν τοὺς Τιτᾶνας προσαγορευθέντας, Ὠκεανόν, Κοῖον, Ὑπερίονα, Κρεῖον, Ἰαπετὸν καὶ νεώτατον ἀπάντων Κρόνον· θυγατέρας δὲ τὰς κληθείσας Τιτανίδας, Τηθύν, Ῥέα,ν, Θέμιν, Μνημοσύνην, Φοίβην, Διώνην καὶ Θεΐαν.

2. Κρόνος καὶ Ῥέα.

4. Ἀγανακτοῦσα δὲ Γῆ ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τῶν εἰς Τάρταρον ῥιφθέντων παίδων, πείθει τοὺς Τιτᾶνας ἐπιθέσθαι τῷ πατρί. Οἱ δὲ ἐπιτίθενται καὶ καταβάλλουσι τὸν πατέρα. Ἐκβαλόντες δὲ τοῦτον τῆς ἀρχῆς, τοὺς τε καταταρταρωθέντας ἀνήγαγον ἀδελφοὺς καὶ τὴν ἀρχὴν Κρόνω παρέδωσαν.

5. Ὁ δὲ τούτους μὲν τοὺς Κύκλωπας ἐν τῷ Ταρτάρῳ πάλιν καθεῖρε, τὴν δὲ ἀδελφὴν Ῥέα,ν γυναῖκα ἔλαβε· θεμιτὸν γὰρ ἦν. Ἐπειδὴ δὲ Γῆ τε καὶ Οὐρανόσ προέλεγον αὐτῷ ὑπὸ παιδὸς ἰδίου τὴν ἀρχὴν ἀφαιρεθήσεσθαι, κατέπιε τὰ γεννώμενα τέκνα. Καὶ πρώτην μὲν γεννηθεῖσαν Ἐστίαν κατέπιεν, ἔπειτα Δήμητρα καὶ Ἥραν, μεθ' ἃς Πλούτωνα καὶ Ποσειδῶνα.

3. Γέννησις τοῦ Διόσ.

6. Ὀργισθεῖσα δὲ ἐπὶ τούτοις Ῥέα παραγίγνεται εἰς Κρήτην, ὅτε τὸν Δία ἐγκυμονοῦσα ἐτύγχανε, τίκει δὲ αὐτὸν ἐν ἄντροφ τῆς Λίκτης. Καὶ τοῦτον δίδωσι τρέφεσθαι Κούρησι καὶ ταῖς νύμφαις Ἀδραστεία, τε καὶ Ἰδη.

7. Αὐταὶ μὲν οὖν τὸν παῖδα ἔτρεφον τῷ τῆς Ἀμαλθείας γάλακτι, οἱ δὲ Κούρητες ἔνοπλοι ἐν τῷ ἄντροφ τὸ βρέφος φυλάσσοντες τοῖς δόρασι τὰς ἀσπίδας συνέκρουον, ἵνα μὴ τῆς τοῦ παιδὸς φωνῆς ὁ Κρόνος ἀκούσῃ. Ῥέα δὲ λίθον σαργανώσασα ἔδωκε καταπιεῖν ὡς τὸν γεγεννημένον παῖδα.

4. Ζεὺς καὶ Τιτανομαχία.

8. Ἐπεὶ δὲ Ζεὺς ἐγένετο τέλειος, δίδωσι Κρόνον καταπιεῖν φάρμακον, ὑφ' οὗ ἐκεῖνος ἀναγκασθεὶς ἐξεμεῖ πρῶτον μὲν τὸν λίθον, ἔπειτα δὲ τοὺς παῖδας, οὓς κατέπιε. Μετὰ τούτων ὁ Ζεὺς τὸν πρὸς Κρόνον καὶ Τιτᾶνας ἐξήνεγκε πόλεμον.

9. Μαχομένων δὲ αὐτῶν ἐνιαυτοὺς δέκα, ἡ Γῆ προεῖπε τῷ Διὶ νίκην, ἂν τοὺς καταταρατωθέντας ἔξη συμμάχους· ὁ δὲ ἔλυσε τούτους. Κύκλωπες οὖν τότε, Διὶ μὲν διδῶσι βροντὴν καὶ ἀστραπὴν καὶ κεραυνόν, Πλούτωνι δὲ κυνέην, Ποσειδῶνι δὲ τρίαίναν. Οἱ δὲ τούτοις ὀπλισθέντες κρατοῦσι Τιτάνων καὶ καθείρξαν αὐτοὺς ἐν τῷ Ταρτάρῳ. Αὐτοὶ δὲ διακληροῦνται περὶ τῆς ἀρχῆς καὶ λαγγάνει Ζεὺς μὲν τὴν ἐν τῷ οὐρανῷ δυναστείαν, Ποσειδῶν δὲ τὴν ἐν τῇ θαλάσῃ, Πλούτων δὲ τὴν ἐν Ἄδου.

5. Γιγαντομαχία.

10. Γῆ δὲ περὶ τῶν Τιτάνων ἀγανακτοῦσα τίττει Γιγάντας, ὄντας μεγέθει μὲν σωμάτων ἀνυπερβλήτους, δυνάμει δὲ ἀκαταγωνίστους. Ἡκόντιζον δ' οὗτοι εἰς οὐρανὸν πέτρας καὶ δρυὲς ἡμίμεγας. Διέφερον δὲ πάντων Πορφυρίων καὶ Ἀλκυονεύς. Τοῖς δὲ θεοῖς λόγιον ἦν, ὑπὸ θεῶν μὲν μηδένα τῶν Γιγάντων ἀπολεισθαι, συμμαχοῦντος δὲ θνητοῦ τινος, τελευτήσειν.

11. Ζεὺς οὖν Ἡρακλέα σύμμαχον δι' Ἀθηναῖς ἐπεζαλέσατο. Κάκεινος πρῶτον μὲν ἐτόξευσεν Ἀλκυονέα, ὃς οὕτως ἐτελεύτα. Πορφυρίων δὲ Ἡρακλεῖ κατὰ τὴν μάχην ἐφόρμησε, Διὸς δὲ κεραυνώσαντος, ἐτελεύτα καὶ οὗτος. Καὶ τοὺς ἄλλους δὲ κεραυνοῖς Ζεὺς βαλὼν διέφθειρεν.

6. Προμηθεὺς.

12. Προμηθεὺς δὲ ὁ Ἰαπετοῦ ἐξ ὕδατος καὶ γῆς ἀν-

θρώπους πλάσας, ἔδωκεν αὐτοῖς καὶ πῦρ, λάθρα Διὸς ἐν νάρθηκι κρύψας. Ὡς δὲ τοῦτο ἤσθετο Ζεὺς, ἐπέταξεν Ἡφαίστῳ ἐν τῷ Καυκάσῳ ὄρει τὸ σῶμα αὐτοῦ προσηλῶσαι· τοῦτο δὲ Σκυθικὸν ὄρος ἐστίν. Ἐν δὲ τούτῳ προσηλωθεὶς Προμηθεὺς διὰ πολλῶν ἐτῶν ἐδέδετο· καθ' ἑκάστην δὲ ἡμέραν ἀετὸς ἐπιπετόμενος τοὺς λοβοὺς ἐνέμετο τοῦ ἥπατος, ἀϋξανομένου διὰ νυκτός.

13. Καὶ Προμηθεὺς μὲν τοῦ κλαπέντος πυρὸς δίκην ἔτινε ταύτην, μέχρις Ἡρακλῆς αὐτὸν ἔλυσε. Προμηθέως δὲ παῖς Δευκαλίων ἐγένετο. Οὗτος βασιλεύων τῶν περὶ τὴν Φθίαν τόπων γυναῖκα ἄγειται Πύρραν τὴν Ἐπιμηθέως καὶ Πανδώρας, ἣν πρώτην γυναῖκα θεοὶ ἔπλασαν.

7. Δευκαλίων καὶ κατακλυσμός.

14. Ἐπεὶ δὲ ἀφανίσει Ζεὺς τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος ἠθέλησεν, ὑποθεμένου Προμηθέως, Δευκαλίων λάρνακα ἐτεκτίνατο καὶ τὰ ἐπιτήδεια ἐνθέμενος, εἰς ταύτην μετὰ Πύρρας εἰσέβη.

15. Ζεὺς δὲ πολὺν ὑετὸν ἀπ' οὐρανοῦ χέας τὰ πλεῖστα μέρη τῆς Ἑλλάδος κατέκλυσεν, ὥστε διαφθορῆσαι πάντας ἀνθρώπους. Δευκαλίων δὲ ἐν τῇ λάρνακι διὰ τοῦ ὕδατος φερόμενος ἐφ' ἡμέρας καὶ νύκτας ἐννέα τῷ Παρνασσῷ ὄρει προσίσχει κάκει, τῶν ὄμβρων παύλαν λαβόντων, ἐκβὰς θύει Διὶ φυξίῳ.

16. Ζεὺς δὲ πέμψας Ἐρμῆν πρὸς αὐτὸν ἐπέτρεψεν αἰρεῖσθαι ὅ,τι βούλοιο· ὁ δὲ αἰρεῖται ἀνθρώπους γενέσθαι. Καὶ Διὸς εἰπόντος, ὑπὲρ κεφαλῆς ἔβαλλον αἴθροντες λίθους Δευκαλίων τε καὶ Πύρρα, καὶ οὖς μὲν ἔβαλε Δευκαλίων, ἄνδρες ἐγένοντο, οὖς δὲ Πύρρα γυναῖκες.

8. Ἑλληνας.

17. Γίνονται δὲ Πύρρος καὶ Λευκαλίωνος παῖδες Ἑλληναὶ μὲν πρῶτος, δεύτερος δὲ Ἀμφικτύων, θυγάτηρ δὲ Προτογένεια. Ἑλληνας δὲ καὶ Νύμφης Ὀρρηίδος γίνονται Δῶρος, Ξοῦθος καὶ Αἴολος. Αὐτὸς μὲν οὖν τοὺς τέως Γραικοὺς καλουμένους Ἑλληνας ἀφ' ἑαυτοῦ προσηγόρευσε, τοῖς δὲ παισὶν ἐμέρισε τὴν χώραν· καὶ Ξοῦθος μὲν λαβὼν τὴν Πελοπόννησον ἐκ Κρεούσης ἐγέννησεν Ἀχαιοὺς καὶ Ἴωνας, ἀφ' ὧν Ἀχαιοὶ καὶ Ἴωνες καλοῦνται· Δῶρος δὲ τὴν πέραν Πελοποννήσου χώραν λαβὼν τοὺς κατοικοῦντας ἀφ' ἑαυτοῦ Δωριεῖς ἐκάλεσεν· Αἴολος δὲ βασιλεύων τῶν περὶ τὴν Θεσσαλίαν τόπων τοὺς ἐνοικοῦντας Αἰολεῖς προσηγόρευσεν.

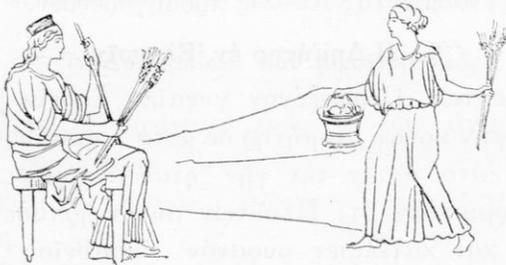
9. Ἡ Δημήτηρ ἐν Ἐλευσίνῃ.

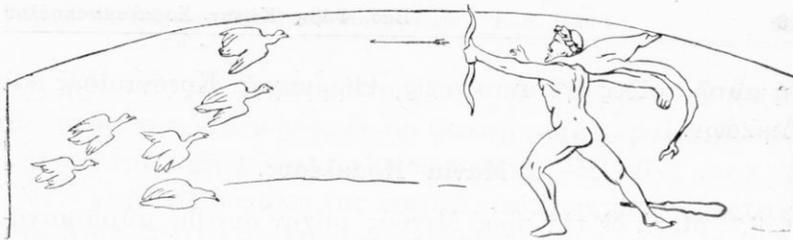
18. Πλούτων Περσεφόνην γυναῖκα λαβεῖν βουλόμενος ἤρπασεν αὐτὴν κρύφα. Δημήτηρ δὲ μετὰ λαμπάδων νυκτὸς τε καὶ ἡμέρας κατὰ πᾶσαν τὴν γῆν ζητοῦσα περιηεῖ. Μαθοῦσα δὲ παρ' Ἑρμιονέων ὅτι Πλούτων αὐτὴν ἤρπασεν, ὠργίσθη τοῖς θεοῖς καὶ κατέλιπεν οὐρανόν· εἰκασθεῖσα δὲ γυναικὶ ἤκεν εἰς Ἐλευσίνα. Καὶ πρῶτον μὲν ἐπὶ τὴν ἀπ' ἐκείνης κληθεῖσαν Ἀγέλαστον ἐκάθισε πέτραν, ἔπειτα δὲ πρὸς Κελεὸν ἦλθε, τὸν βασιλεύοντα τότε Ἐλευσινίων.

19. Ὦντος δὲ τῇ τοῦ Κελεοῦ γυναικὶ Μετανείρα παιδίου, τοῦτο ἡ Δημήτηρ παραλαβοῦσα ἔτρεφε. Βουλομένη δὲ αὐτὸ ἀθάνατον ποιῆσαι τὰς νύκτας εἰς πῦρ κατετίθει τὸ βρέφος καὶ περιῆρει τὰς θνητὰς σάρκας αὐτοῦ.

20. Καθ' ἡμέραν δὲ παραδόξως αὐξανομένου τοῦ Δημοφῶντος (τοῦτο γὰρ ἦν ὄνομα τῷ παιδί), ἐπετήρησεν ἡ Μετανείρα. Καταλαβοῦσα δὲ εἰς πῦρ ὑπὸ τῆς Δήμητρος ἐμβεβλημένον τὸ βρέφος ἀνεβόησε. Δι' ὅπερ τὸ μὲν βρέφος ὑπὸ τοῦ πυρὸς ἀνηλώθη, ἡ δὲ θεὰ ἑαυτὴν ἐξέφαρνε.

21. Τριπτολέμω δὲ τῷ πρεσβυτέρῳ τῶν Μετανείρας παίδων δίφρον κατασκευάσασα πτηνῶν δρακόντων τὸν πυρὸν ἔδωκεν ἡ Δημήτηρ, ᾧ τὴν ὅλην οἰκουμένην δι' οὐρανοῦ φερόμενος κατέσπειρεν.

Β'. ΗΡΑΚΛΗΣ

1. Γέννησις Ἡρακλέους. Πρώτα κατορθώματα.

1. Ἀμφιτρώωνος καὶ Ἀλκμήνης ἐγένετο Ἡρακλῆς, ὃς διὰ τὰ ὑπὲρ ἀνθρώπων ἔργα Διὸς ἐνομιζέτο γενέσθαι. Ὀκταμηνιαῖος παῖς ὢν δύο δράκοντας ὑπερμεγέθεις ἐπὶ τὴν εὐνὴν αὐτοῦ ἐλθόντας, ἄγχων ἑκατέρω τῶν χειρῶν, αὐτοὺς διέφθειρεν.

Ἀὔξηθέντα δὲ τὸν παῖδα Ἀμφιτρώων ἔπεμψεν εἰς τὰ βουκόλια· κάκει τρεφόμενος μεγέθει τε καὶ ῥώμῃ πάντων διέφερεν. Οὐκ ἠστόχει δὲ οὔτε τοξεύων οὔτε ἀκοντίζων.

Ἐδιδάχθη δὲ Ἡρακλῆς καὶ ἀρματιηλατεῖν καὶ παλαίειν καὶ ὄπλομαχεῖν καὶ κιθαρωδεῖν.

2. Ἐν δὲ τοῖς βουκολίοις ὀκτωκαιδεκαέτης ὢν, τὸν Κιθαϊρώνιον ἀνείλε λέοντα· οὗτος γὰρ ὀρμώμενος ἀπὸ Κιθαϊρώνος τὰς Ἀμφιτρώωνος ἔφθειρε βοῦς. Τὴν δὲ δορὰν τοῦ λέοντος Ἡρακλῆς ἠμφιέσατο.

Ἀνακάμπτων δὲ ἀπὸ τῆς θήρας Θηβαίοις ἐβοήθησε μαχομένοις κατὰ τῶν Μινυῶν, οἱ παρὰ Θηβαίων δασμὸν κατ' ἔτος ἑκατὸν βοῦς ἤξιουν. Καὶ τοὺς μὲν Μινύας Ἡρακλῆς πολεμαρχῶν ἐτρέψατο, τὸν δὲ δασμὸν διπλοῦν ἠνάγκασεν αὐτοὺς Θηβαίοις φέρειν. Λαμβάνει δὲ Ἡρακλῆς παρὰ Κρέοντος τοῦ βασιλέως ἀριστεῖον τὴν πρεσβυτάτην θυγατέρα Μεγάραν, ἐξ

ἤς αὐτῶ παῖδες ἐγένοντο τρεῖς, Θηρίμαχος, Κροοντιάδης καὶ Δηκόων.

2. Μανία Ἡρακλέους.

3. Μετὰ δὲ τὴν πρὸς Μινύας μάχην συνέβη αὐτῶ μανῆ-
ναι· οὗ ἕνεκα καὶ τοὺς παῖδας, οὓς ἐκ Μεγάρων εἶχεν, εἰς πῦρ
ἐνέβαλε καὶ τὴν Μεγάρην δὲ αὐτὴν ἐφόνευσεν· διὸ καταδικά-
σας ἑαυτοῦ φυγὴν εἰς Δελφοὺς παραγίγνεται καὶ πυνθάνεται
τοῦ θεοῦ, ποῦ κατοικήσῃ. Ἡ δὲ Πυθία κατοικεῖν αὐτὸν εἶπεν
ἐν Τίρυνθι Εὐρυσθεῖ λατρεύοντα ἔτη δώδεκα καὶ τοὺς ἐπι-
τασσομένους ἄθλους δέκα ἐπιτελεῖν· καὶ οὕτως ἔφη, τῶν
ἄθλων συντελεσθέντων, ἀθάνατον αὐτὸν ἔσσεσθαι.

Ταῦτα ἀκούσας Ἡρακλῆς, εἰς Τίρυνθα ἦλθε καὶ τὰ προσα-
τασσομένα ὑπ' Εὐρυσθέως ἐτέλει.

3. Νεμεαῖος λέων.

4. Πρῶτον οὖν ἐπέταξεν αὐτῶ Εὐρυσθεὺς τοῦ Νεμεαίου
λέοντος τὴν δорὰν κομίζειν. Εἰς Νεμέαν δὲ ἀφικόμενος καὶ
τὸν λέοντα ζητήσας ἐτόξευσεν· ὡς δὲ ἔμαθεν ἄπρωτον ὄντα,
ρόπαλον αὐτὸς ἔτεμεν, ὃ ἀνατεινόμενος ἐδίωκε. Φυγόντος δὲ
τοῦ λέοντος εἰς ἀμφίστομον σπήλαιον, τὴν ἑτέραν ἀπφοδο-
μησεν εἴσοδον, διὰ δὲ τῆς ἑτέρας ἐπεισῆλθε τῶ θηρίῳ· κατα-
σχῶν δὲ αὐτὸ καὶ περιθεις τὴν χεῖρα τῶ τραχήλῳ ἤγγεν, ἕως
διέφθειρε, καὶ θέμενος ἐπὶ τῶν ὤμων εἰς Μυκίνας ἐκόμισεν.

4. Λερναία ὕδρα.

5. Δεύτερον ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῶ τὴν Λερναίαν ὕδραν
κτεῖναι. Αὕτη δέ, ἐν τῶ τῆς Λέρνης ἔλει ἐκτραφεῖσα, ἐξέβαι-
νεν εἰς τὸ πεδῖον καὶ τὰ τε βοσκήματα καὶ τὴν χώραν διέ-
φθειρεν. Εἶχε δὲ ἡ ὕδρα ὑπερμέγεθες σῶμα κεφαλὰς ἔχον ἐν-
νέα, τὰς μὲν ὀκτὼ θνητάς, τὴν δὲ μέσην ἀθάνατον. Ἐπιβὰς
οὖν ἄρματος, ἠνιοχοῦντος Ἰολάου, παρεγένετο εἰς τὴν Λέρ-

νην. Καὶ τοὺς μὲν ἵππους ἔστησε, τὴν δὲ ὕδραν, εὐρὼν παρὰ τὰς πηγὰς τῆς Ἀμυμώνης ἐν τῷ φωλεῷ αὐτῆς, ἔβαλλε βέλεσι πεπυρωμένοις καὶ οὕτως ἠνάγκασεν αὐτὴν ἐξελθεῖν.

6. Ὁ δὲ τῷ ῥοπάλῳ τὰς κεφαλὰς κόπτων οὐδὲν ἀνύτειν ἠδύνατο· μιᾶς γὰρ κοπτομένης κεφαλῆς, δύο ἀνεφύοντο. Διὸ ἐπεκαλέσατο βοηθὸν τὸν Ἰόλαον, ὃς μέρος τι ἐμπροσθὰς τῆς ἐγγὺς ὕλης τοῖς δαλοῖς ἐπέκαιε τὰς ἀνατολὰς τῶν κεφαλῶν καὶ οὕτως ἐκόλυνεν αὐτὰς ἀναφύεσθαι. Τὴν ἀθάνατον δὲ ἀποκόψας κατώρυσσε καὶ βαρεῖαν ἐπέθηκε πέτραν. Ἐπειτα δέ, τὸ σῶμα τῆς ὕδρας ἀνασχίσας τῇ χολῇ τοὺς ὀιστοὺς ἔβαψε· ἰὸς γὰρ δεινὸς ἢ χολῇ τῆς ὕδρας ἦν. Εὐρυσθεὺς δὲ οὐ κατηρίθμησε τοῦτον τὸν ἄθλον ἐν τοῖς δέκα· οὐ γὰρ μόνος, ἀλλὰ μετὰ τοῦ Ἰολάου τῆς ὕδρας περιεγένετο.

5. Ἡ χρυσόκερως ἔλαφος.

7. Τρίτον ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὴν χρυσόκερων ἔλαφον εἰς Μυκήνας ζῶσαν ἐνεργεῖν· ἦν δὲ ἡ ἔλαφος ἐν Οἰνίῃ τῆς Ἀρτέμιδος ἱερά. Διὸ βουλόμενος Ἡρακλῆς μῆτε ἀνελεῖν αὐτὴν μῆτε τρωῶσαι ἐδίωξεν ὅλον ἐνιαυτόν. Καμουῦσαν δὲ τὴν ἔλαφον τῇ διώξει καὶ τὸν ποταμὸν Λάδωνα διαβαίνειν μέλουσαν συνέλαβε καὶ θέμενος ἐπὶ τῶν ὄμων ἐκόμισε ζῶσαν εἰς Μυκήνας.

6. Ἐρυμάνθιος κάπρος.

8. Τέταρτον ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὸν Ἐρυμάνθιον κάπρον ζῶντα κομίζειν· τοῦτο δὲ τὸ θηρίον ἠδίκει τὴν Ψωφίδα ὀρμώμενον ἐξ ὄρους, ὃ καλοῦσιν Ἐρύμανθον. Παραγενόμενος δὲ Ἡρακλῆς ἐπὶ τὴν τοῦ κάπρου θήραν ἐδίωξεν αὐτὸν ἕκ τινος λόχμης εἰς χιόνα πολλὴν καὶ ἐμβροχίσας ἐκόμισεν εἰς Μυκήνας.

7. Ἡ κόπρος τοῦ Αὐγείου.

9. Πέμπτον ἐπέταξεν αὐτῷ ἄθλον τῶν Αὐγείου βοσκη-

μάτων ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ ἐκφορῆσαι τὴν κόπρον. Ἦν δὲ ὁ Ἀυγείας βασιλεὺς τῆς Ἡλίδος, πολλὰς δ' εἶχε βοσκημάτων ποιμένας, αἱ ἐν τῇ αὐτῇ αὐλῇ διὰ μακρῶν ἐτῶν σηκαζόμεναι κόπρον ἀμύθητον ἐπεσώρυσαν. Τούτῳ προσελθὼν Ἡρακλῆς τὴν μὲν Εὐρυσθέως ἐπιταγὴν οὐκ ἐδήλωσεν· ἔφασκε δὲ ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ τὴν κόπρον ἐκφορῆσαι, εἰ δώσει αὐτῷ τὴν δεκάτην τῶν βοσκημάτων. Αὐγείας δὲ ἀπιστῶν ὑπισχνεῖται.

10. Ἡρακλῆς οὖν τῆς τε αὐλῆς τὸν θεμέλιον ἐξέβαλε καὶ τοὺς ποταμοὺς Ἀλφειὸν καὶ Πηνειὸν σύνεγγυς ῥέοντας παρωχέτευσεν· ἔκρουν δὲ δι' ἄλλης ἐξόδου ἐποίησε. Καὶ ἡ μὲν κόπρος ἐξηνέχθη τοῦ χώρου· μαθὼν δὲ Αὐγείας ὅτι κατ' ἐπιταγὴν Εὐρυσθέως τοῦτο ἐπιτετέλεσται τὸν μισθὸν οὐκ ἀπέδιδου. Καὶ Εὐρυσθεὺς δὲ οὐδὲ τοῦτον τὸν ἄθλον ἐν τοῖς δέκα προσεδέξατο λέγων ἐπὶ μισθῷ πεπεῶχθαι.

8. Στυμφαλίδες ὄρνιθες.

11. Ἐκτον ἐπέταξεν αὐτῷ ἄθλον τὰς Στυμφαλίδας ὄρνιθας ἐκδιῶξαι· ἦν δὲ ἐν Στυμφάλῳ, πόλει τῆς Ἀρκαδίας, Στυμφαλὶς λεγομένη λίμνη πολλῇ συνηρεφῆς ὕλη, ἔνθα ὄρνιθες ἐτρέφοντο μυρίαί. Ἀμηχανοῦντος οὖν Ἡρακλέους, πῶς ἐκ τῆς ὕλης τὰς ὄρνιθας ἐκβάλλῃ, χαλκᾷ κρόταλα δίδωσιν αὐτῷ Ἀθηναῖα παρὰ Ἡφαίστου λαβοῦσα. Ταῦτα οὖν κρούων ἐπὶ τινος ὄρους τῇ λίμνῃ παρακειμένου τὰς ὄρνιθας ἐφόβει· αἱ δὲ τὸν δοῦπον οὐχ ὑπομένουσαι μετὰ δέους ἀνεπέτοντο, καὶ τοῦτον τὸν τρόπον Ἡρακλῆς ἐτόξευσεν αὐτάς.

9. Ὁ Κρήσις ταῦρος.

12. Ἐβδομον ἐπέταξεν αὐτῷ ἄθλον τὸν Κρήσις ἀγαγεῖν ταῦρον· οὗτος δ' ἦν ὁ ὑπὸ τοῦ Ποσειδῶνος Μίνω ἐκ τῆς θαλάσσης ἀναδοθείς, ὅτε θύσειν Ποσειδῶνι Μίνως εἶπε τὸ φανὲν ἐκ τῆς θαλάσσης. Θεασάμενος δὲ τοῦ ταύρου τὸ κάλλος καὶ τὸ μέγεθος, τοῦτον μὲν εἰς τὰ βουκόλια ἔπεμψεν, ἄλλον δὲ

ἔθυσε Ποσειδῶν· ἐφ' οἷς ὀργισθεὶς ὁ θεὸς ἠγροίωσε τὸν ταῦρον.

Ἐπὶ τοῦτον παραγενόμενος εἰς Κρήτην Ἡρακλῆς συνέλαβε καὶ πρὸς Εὐρυσθέα κομίσας ἔδειξεν, ἔπειτα δὲ εἶασεν αὐτὸν ἄφετον. Ὁ δὲ πλανηθεὶς εἰς Σπάρτην τε καὶ Ἀρκαδίαν ἄπασαν, διέβη τὸν Ἴσθμὸν καὶ εἰς Μαραθῶνα ἀφικόμενος τοὺς ἐγγωρίους διελυμαίνετο.

10. Αἱ Διομήδους ἵπποι.

13. Ὀγδοὸν ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὰς Διομήδους τοῦ Θρακῆος ἵππους κομίζειν· ἦν δὲ οὗτος βασιλεὺς Βιστόνων, ἔθνους Θρακικοῦ μαχιμοτάτου, εἶχε δὲ ἵππους ἀνθρωποφάγους. Πλεύσας οὖν μετὰ τῶν ἐκουσίας συνεπομένων καὶ βιασάμενος τοὺς ἐπὶ ταῖς φάτναις τῶν ἵππων, ἤγαγεν αὐτάς ἐπὶ τὴν θάλασσαν.

14. Τῶν δὲ Βιστόνων σὺν ὅπλοις ἐπιβηθούτων, τὰς μὲν ἵππους παρέδωκεν Ἀβδήρῳ φυλάσσειν, αὐτὸς δὲ πρὸς τοὺς Βίστονας ἀγωνισάμενος τὸν μὲν Διομήδην ἀπέκτεινε, τοὺς δὲ λοιποὺς ἠνάγκασε φεύγειν. Καὶ τὸν μὲν Ἀβδηρον αἱ ἵπποι ἐφόνευσαν, Ἡρακλῆς δὲ κτίσας πόλιν Ἀβδηρα παρὰ τὸν τάφον αὐτοῦ, τὰς ἵππους Εὐρυσθεῖ ἐκόμισεν. Ἀφέντος δὲ αὐτὰς Εὐρυσθέως, εἰς τὸ ὄρος Ὀλυμπον ἔφυγον, ἔνθα ὑπὸ τῶν θηρίων ἀπόλοντο.

11. Ὁ ζωστήρ τῆς Ἴππολύτης.

15. Ἐνατὸν ἄθλον Ἡρακλεῖ ἐπέταξε ζωστήρα κομίζειν τὸν Ἴππολύτης. Αὕτη δὲ ἐβασίλευεν Ἀμαζόνων, αἱ κατόικουον περὶ τὸν Θερμῶδοντα ποταμὸν· ἦσαν δὲ αἱ Ἀμαζόνες ἔθνος μέγα τὰ κατὰ πόλεμον· ἦσκον γὰρ ἀνδρείαν. Εἶχε δὲ Ἴππολύτη τὸν Ἄρεως ζωστήρα, σύμβολον τοῦ πρωτεύειν ἀπασῶν. Ἐπὶ τοῦτον τὸν ζωστήρα Ἡρακλῆς ἐπέμπετο, λαβεῖν αὐτὸν ἐπιθυμούσης τῆς Εὐρυσθέως θυγατρὸς Ἀδμήτης.

16. Παραλαβὼν οὖν ἐθελοντὰς συμμάχους μᾶ νηὶ κατέ-

πλευσεν εις Θεμισκύραν. Ἐνταῦθα παραγενομένη πρὸς αὐτὸν Ἴππολύτη καί, τίνος χάριν ἦκοι, πυθομένη δώσειν τὸν ζωστήρα ὑπέσχετο.

Οἰόμενοι δὲ αἱ Ἄμαζόνες ὅτι τὴν βασιλίδα ἤρπαζον οἱ προσελθόντες ξένοι, μεθ' ὀπλων ἐπὶ τὴν ναῦν κατέθεον. Ὡς δὲ εἶδεν αὐτὰς ὀπλισμένας Ἡρακλῆς, νομίσας ἐκ δόλου τοῦτο γενέσθαι, τὴν μὲν Ἴππολύτην ἀποκτείνει καὶ τὸν ζωστήρα ἀφαιρεῖται, τὰς δὲ λοιπὰς ἐτρέψατο. Κομίσας δὲ τὸν ζωστήρα εἰς Μυκήνας ἔδωκεν Εὐρουσθεῖ.

12. Αἱ βόες τοῦ Γηρῶνου.

17. Δέκατον ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὰς Γηρῶνου βοῦς ἐξ Ἐρυθείας κομίζειν. Ἐρύθεια δ' ἦν νῆσος Ὠκεανοῦ πλησίον κειμένη· ἐνταῦθα κατῴκει Γηρῶνης, ὅς εἶχε φοινικᾶς βοῦς· τούτων δὲ ἦν βουκόλος Εὐρυτίων, φύλαξ δὲ Ὀρθος, ὅς ἦν δικέφαλος. Πορευόμενος οὖν ἐπὶ τὰς Γηρῶνου βοῦς διὰ τῆς Εὐρώπης ἄγρια ζῶα πολλὰ φονεύσας, Λιβύης ἐπέβη· ἔστησε δὲ σημεῖα τῆς πορείας ἐπὶ τῶν ὄρων Εὐρώπης καὶ Λιβύης ἀντιστοίχους δύο στήλας.

18. Παραγενόμενος εἰς Ἐρύθειαν ἐν ὄρει Ἄβαντι αὐλίσκεται· αἰσθόμενος δ' ὁ κύων ἐπ' αὐτὸν ὀρμᾶ· ὁ δὲ καὶ τοῦτον τῷ ῥοπάλῳ παίει καὶ τὸν βουκόλον Εὐρυτίωνα τῷ κνὴ βοηθοῦντα ἀπέκτεινε. Γηρῶνης δὲ πυθόμενος τὸ γεγονός κατέλαβε τὸν Ἡρακλέα τὰς βοῦς ἀπάγοντα καὶ συμπλακείς αὐτῷ ἀπέθανεν. Ἡρακλῆς δὲ τὰς βοῦς Εὐρουσθεῖ ἐκόμισεν, ἃς οὗτος ἔθυσεν Ἡρᾷ.

13. Τὰ χρυσᾶ μῆλα τῶν Ἑσπερίδων.

19. Τελεσθέντων δὲ τῶν ἄθλων τούτων ἐν μηνὶ καὶ ἔτεσιν ὀκτώ, Εὐρουσθεὺς οὐ προσεδέξατο τὸν τε τῶν Αὐγείου βοσκημάτων καὶ τὸν τῆς ὕδρας· διὸ ἐνδέκατον ἐπέταξεν ἄθλον, παρ' Ἑσπερίδων χρυσᾶ μῆλα κομίζειν. Ταῦτα δὲ ἦν, οὐχ ὥς

τινες εἶπον ἐν Λιβύῃ, ἀλλ' ἐν Ὑπερβορείοις παρ' Ἀτλαντι ἐφύλαττε δὲ αὐτὰ δράκων ἀθάνατος κεφαλὰς ἔχων ἑκατόν, μετὰ τούτου δὲ Ἑσπερίδες ἐφύλαττον, Αἴγλη, Ἐρύθεια, Ἑσπερία καὶ Ἀρεΐθουσα. Ὡς οὖν Ἡρακλῆς εἰς Ὑπερβορείους πρὸς Ἀτλαντα ἦκεν, ἔπεισεν αὐτὸν ἐπὶ τὰ μῆλα πορεύεσθαι, αὐτὸς δὲ τὸν πόλον ἐδέξατο.

20. Ἀτλας δὲ δρεψάμενος παρ' Ἑσπερίδων τρία μῆλα ἦκε πρὸς Ἡρακλέα· καὶ τὰ μὲν μῆλα αὐτὸς φησι κομιεῖν Εὐρουσθεῖ, τὸν δ' οὐρανὸν ἐκέλευσεν ἐκεῖνον ἀνέχειν ἀντ' αὐτοῦ. Ὁ δὲ Ἡρακλῆς οὐκ ἀρνεῖται μὲν, ἀλλὰ δεῖται αὐτοῦ δέξασθαι τὸν οὐρανόν, ἕως ἂν σπεῖραν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ποιήσεται. Τοῦτο ἀκούσας Ἀτλας ἐπὶ γῆς κατέθηκε τὰ μῆλα καὶ τὸν οὐρανὸν ἐδέξατο. Οὕτω δ' Ἡρακλῆς δόλω ἔλαβε τὰ μῆλα καὶ ἐκόμισεν Εὐρουσθεῖ.

14. Ὁ Κέρβερος.

21. Δωδέκατον ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ Κέρβερον ἐξ Ἄδου κομιῆειν. Εἶχε δὲ οὗτος τρεῖς μὲν κυνῶν κεφαλὰς, τὴν δὲ οὐρανὸν δράκοντος, κατὰ δὲ τοῦ νότου παντοίων εἶχεν ὄφρων κεφαλὰς. Παραγενόμενος οὖν εἰς Ταίναρον τῆς Λακωνικῆς, οὗ τῆς εἰς Ἄδου καταβάσεως τὸ στόμιον ἦν, διὰ τούτου κατέβη.

22. Ὅτε δὲ Κέρβερον παρὰ Πλούτωνος ἦται, ἐπέτρψε Πλούτων ἄγειν χωρὶς, ὃν εἶχεν, ὅπλων κρατήσαντα. Ὁ δὲ εὐρὼν αὐτὸν ἐπὶ ταῖς πύλαις συλλαμβάνει καὶ περιβαλὼν τῷ τραχήλῳ τὰς χεῖρας οὐκ ἐπαύετο συνέχων καὶ ἄγχων τὸ θηρίον, καίπερ δακνόμενος ὑπὸ κατὰ τὴν οὐρὰν δράκοντος, ἕως ἔπεισεν. Οὕτως οὖν συνέχων τὸν Κέρβερον ἦκεν εἰς Μυκήνας· δείξας δὲ Εὐρουσθεῖ πάλιν ἐκόμισεν εἰς Ἄδου.

15. Ἡρακλῆς καὶ Δηιάνειρα.

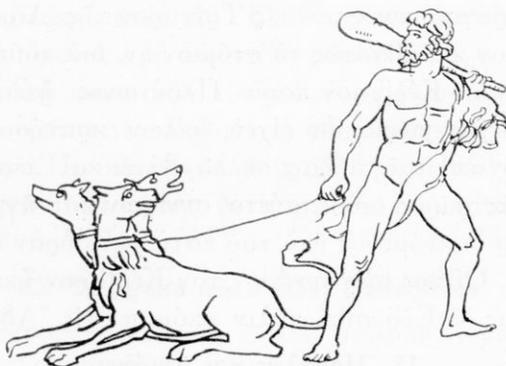
23. Μετὰ δὲ τοὺς ἄθλους Ἡρακλῆς παραγενόμενος εἰς Καλυδῶνα τὴν Οἰνέως θυγατέρα Δηιάνειραν ἐμνηστεύετο·

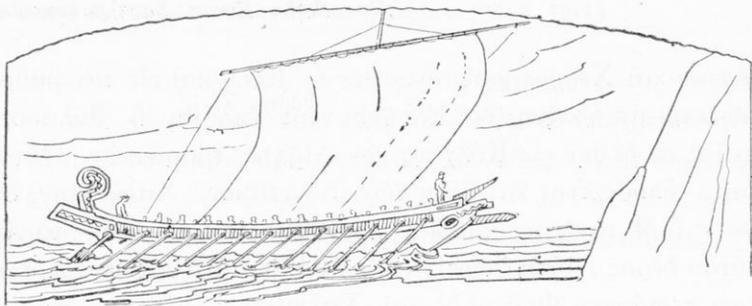
διαπαλαίσας δὲ ὑπὲρ τῶν γάμων αὐτῆς πρὸς Ἀχελῶν, εἰκασμένον ταύρου, ἀπέσπασε τὸ ἕτερον τῶν κεράτων. Καὶ τὴν μὲν Δημιάνειραν γυναῖκα ἄγεται, τὸ δὲ κέρας Ἀχελῶος ἀπολαμβάνει δοὺς ἀντὶ τούτου τὸ τῆς Ἀμαλθείας.

Ἀμάλθεια δὲ κέρας εἶχε ταύρου· τοῦτο δὲ δύναμιν εἶχε τοσαύτην, ὥστε βρωτὸν ἢ ποτόν, ὅπερ εὔξαιτό τις, παρέχειν ἄφθονον.

16. Θάνατος Ἡρακλέους.

24. Ὅτε δὲ Ἡρακλῆς ἔμελλεν ἀποθανεῖν, παραγενόμενος εἰς Οἶτην ὄρος (ἔστι δὲ τοῦτο τῶν Τραχινίων), ἐκεῖ πυρὰν ἐποίησε καὶ ἐπιβὰς αὐτῆς ἐκέλευσε τοὺς παρεστῶτας ὑφάπτειν. Μηδενὸς δὲ τοῦτο πράττειν ἐθέλοντος, Ποίας παριῶν κατὰ ζήτησιν ποιμνίων ὑφῆψε καὶ τὸ τόξον παρ' Ἡρακλέους δῶρον ἔλαβε. Καιομένης δὲ τῆς πυρᾶς, λέγεται νέφος γενέσθαι καὶ μετὰ βροντῆς αὐτὸν εἰς οὐρανὸν ἀναπέμψαι.

Γ'. ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΗ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ

1. Ἴνώ ἐπιβουλεύει τῷ Φοῖξῳ καὶ τῇ Ἑλλῃ.

1. Τῶν Αἰόλου παίδων Ἀθάμας Βοιωτίας ἐδυνάστευε. Γίγνονται δ' αὐτῷ ἐκ Νεφέλης παῖς μὲν Φοῖξος, θυγάτηρ δὲ Ἑλλῃ. Ἐγκαταλιπὼν δὲ Νεφέλην Ἀθάμας ἄγεται γυναῖκα τὴν Ἴνώ· ἣ ἐπιβουλεύουσα τοῖς Νεφέλης τέκνοις ἔπεισε τὰς γυναῖκας τὸν πυρὸν φρύγειν, ὃν οἱ ἑαυτῶν ἄνδρες ἔμελλον σπεῖρειν· αἱ δὲ κρύφα τῶν ἀνδρῶν τοῦτο ἔπραττον.

2. Γῆ δὲ πεφρυγμένους πυροὺς δεχομένη οὐκ ἐβλάστανε· διὸ πέμπων Ἀθάμας εἰς Δελφοὺς ἀπαλλαγὴν ἐπυνθάνετο τῆς ἀφορίας. Ἴνώ δὲ τοὺς πεμφθέντας ἀνέπεισε λέγειν, ὡς εἴη κεχρησμένοι παύσεσθαι τὴν ἀφορίαν, ἐὰν σφαγῇ Διὶ ὁ Φοῖξος. Τοῦτο ἀκούσας Ἀθάμας, ἀναγκαζόμενος ὑπὸ τῶν κατοίκων, ἐπὶ τῷ βωμῷ ἤγαγε Φοῖξον. Νεφέλη δὲ ἀνήγαγε τὸν υἱὸν καὶ παρ' Ἐρμού λαβοῦσα χρυσόμαλλον κριὸν ἔδωκεν αὐτῷ τε καὶ τῇ θυγατρὶ, ὑφ' οὗ δι' οὐρανοῦ ὑπὲρ γῆν καὶ θάλασσαν ἐφέροντο.

2. Φοῖξος ἀφικνεῖται εἰς Κόλχους.

3. Ὡς δὲ ἐγένετο κατὰ τὴν μεταξὺ κειμένην θάλασσαν

Σιγείου καὶ Χερρονήσου, ὄλισθεν ἢ Ἑλλη καὶ εἰς τὸν βυθὸν ἀπόλετο· ἀπ' ἐκείνης δὲ Ἑλλήσποντος ἐκλήθη ἡ θάλασσα. Φοῖξος δὲ ἦλθεν εἰς Κόλχους, ὧν Αἰήτης ἐβασίλευεν. Οὗτος αὐτὸν ὑποδέχεται καὶ μίαν τῶν θυγατέρων, Χαλκιόπην, δίδωσιν· ὁ δὲ τὸν χρυσόμαλλον κριὸν Διὶ θύει φυξίῳ, τὸ δὲ τούτου δέρας Αἰήτη δωρεῖται· ἐκεῖνος δ' αὐτὸ δροῦί ἐν Ἄρεως ἄλσει περιάπτει. Φοῖξου δὲ καὶ Χαλκιόπης ἐγένοντο παῖδες ἄλλοι τε καὶ Ἄργος.

3. Πελίας πέμπει Ἰάσωνα ἐπὶ τὸ χρυσόμαλλον δέρας.

4. Τοῦτο τὸ δέρας ληψόμενος πέμπεται Ἰάσων ὁ Αἴσωνος διὰ τήνδε τὴν αἰτίαν. Τῆς Ἰωλκοῦ Πελίας ἐβασίλευεν, ᾧ μαντευομένῳ περὶ τῆς βασιλείας ἔχρησεν ὁ θεὸς τὸν μονοσάνδαλον φυλάσασθαι. Τὸ μὲν οὖν πρῶτον ἠγγόει Πελίας, ὅτι δηλοῖ ὁ χρησμός, ὕστερον δὲ αὐτὸν ἔγνω. Τελῶν γὰρ ἐπὶ τῇ θαλάσῃ Ποσειδῶνι θυσίαν, ἄλλους τε πολλοὺς καὶ τὸν Ἰάσωνα μετεπέμψατο. Ὁ δὲ κατὰ γεωργίαν ἐν τοῖς ἀγροῖς διατελῶν, ἔσπευσεν ἐπὶ τὴν θυσίαν· διαβαίνων δὲ τὸν ποταμὸν Ἄναυρον ἐξῆλθε μονοσάνδαλος, τὸ ἕτερον ἀπολέσας ἐν τῷ ρεῖθρῳ πέδιλον.

5. Θεασάμενος δ' αὐτὸν ὁ Πελίας καὶ τοῦ χρησμοῦ ἀναμνησθεὶς κατέμαθε τοῦτον ὄντα, ὃν δεοὶ φυλάσασθαι. Προσελθὼν δὲ ἠρώτα τὸν Ἰάσωνα, τί ἂν ἐποίησεν ἐξουσίαν ἔχων, εἰ λόγιον ἦν αὐτῷ πρὸς τινος φονευθῆσθαι τῶν πολιτῶν. Ὁ δέ, «τὸ χρυσόμαλλον δέρας», ἔφη, «προσέταπτον ἂν φέρειν». Τοῦτο Πελίας ἀκούσας εὐθύς ἐπὶ τὸ δέρας ἐλθεῖν ἐκέλευσεν αὐτόν.

4. Ἰάσων παρασκευάζεται πρὸς ἀπόπλουν.

6. Ἐπὶ τοῦτο οὖν πεμπόμενος Ἰάσων Ἄργον ἐπεκαλέσατο τὸν Φοῖξον· κάκεινος, Ἀθηναῖς ὑποθεμένης, πεντηκόντορον ναῦν κατεσκεύασε, τὴν προσαγορευθεῖσαν ἀπὸ τοῦ κα-

τασκευάσαντος Ἀργώ. Ὡς δὲ ἡ ναῦς κατασκευάσθη, ἐπυνθά-
νετο τοῦ θεοῦ περὶ τοῦ πλοῦ· ὁ δὲ πλεῖν ἐπέτρεψεν αὐτῷ
συναθροίσαντι τοὺς ἀρίστους τῆς Ἑλλάδος. Οἱ δὲ συναθροι-
σθέντες ἦσαν οἷδε· Ὀρφεύς, Ζήτης καὶ Κάλαις, Κάστωρ καὶ
Πολυδεύκης, Πηλεὺς, Ἡρακλῆς, Θησεύς, Ἀμφιάραος, Ἄρ-
γος καὶ ἄλλοι, ὅ,τι περ ἄνθος ἀνδραγαθίας.

5. Ὁ μάντις Φινεὺς ἀπαλλάσσεται τῶν Ἀρπυιῶν.

7. Οὗτοι, ναυαρχοῦντος τοῦ Ἰάσονος, ἀναχθέντες προσ-
ίσχουσι Λήμνῳ ἀπὸ Λήμνου προσίσχουσι Μυσίᾳ. Ἐντεῦ-
θεν ἀναχθέντες καταντῶσιν εἰς τὴν τῆς Θράκης Σαλμυδησ-
σόν, ἔνθα ἄξει Φινεὺς, μάντις τυφλός· τυφλωθῆναι δὲ φασιν
αὐτὸν ὑπὸ θεῶν, ὅτι προέλεγεν ἀνθρώποις τὰ μέλλοντα.
Ἐπεμψαν δ' αὐτῷ καὶ τὰς Ἀρπυίας οἱ θεοὶ πτερωταὶ δ'
ἦσαν αὗται, ὁπότε δὲ τῷ Φινεῖ παρατιθεῖτο τράπεζα, ἐξ οὐ-
ρανοῦ καταπετόμεναι, τὰ μὲν πλείονα τῶν ἐδεσμάτων ἀνήρ-
παζον, ὀλίγα δὲ ὀσμῆς ἀνάπλεα κατέλειπον.

8. Βουλομένοις δὲ τοῖς Ἀργοναύταις περὶ τοῦ πλοῦ μα-
θεῖν, διδάξιν ἔφη, τῶν Ἀρπυιῶν αὐτὸν ἐὰν ἀπαλλάξωσιν.
Οἱ δὲ παρέθεσαν αὐτῷ τράπεζαν ἐδεσμάτων πλήρη· αἱ Ἀρ-
πυιαὶ δ' ἐξείαφνης σὺν βοῇ καταπετόμεναι τὴν τροφήν ἤρα-
ζον. Θεασάμενοι δὲ οἱ Βορέου παῖδες Ζήτης καὶ Κάλαις,
ὄντες πτερωτοί, σπασάμενοι τὰ ξίφη δι' αἴρος ἐδίωκον. Διω-
κομένων δὲ τῶν Ἀρπυιῶν, ἡ μὲν εἰς τὸν Τίγρητα ποταμὸν
τῆς Πελοποννήσου ἐμίπτει, ἡ δὲ περὶ τὰς Στροφάδας νή-
σους καὶ οὕτως ἀπώλοντο.

6. Ἡ Ἀργὼ διαπλέει τὸν πόρον τῶν συμπληγάδων πετρῶν.

9. Ἀπαλλαγεῖς οὖν τῶν Ἀρπυιῶν ὁ Φινεὺς ἐμήνυσε τὸν
πλοῦν τοῖς Ἀργοναύταις καὶ περὶ τῶν συμπληγάδων ἐδίδαξε
πετρῶν ἦσαν δὲ ὑπερμεγέθεις αὗται, συγκρουόμεναι δ' ἀλλή-
λαις ὑπὸ τῆς τῶν πνευμάτων βίας τὸν διὰ θαλάσσης πόρον

ἀπέκλειον. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ἀφεῖναι πελειάδα διὰ τῶν πετρῶν καὶ ταύτην, ἐὰν μὲν ἴδωσι σωθεῖσαν, διαπλεῖν, ἐὰν δὲ ἀπολομένην, μὴ διαπλεῖν.

10. Ταῦτα ἀκούσαντες ἀνήγοντο καί, ὡς πλησίον ἦσαν τῶν πετρῶν, ἀφιασιν ἐκ τῆς πρῶρας πελειάδα· τῆς δὲ διαπετομένης, τὰ ἄκρα τῆς οὐρᾶς ἢ σύμπτωσις τῶν πετρῶν ἀπέκοψεν. Ἀναχωρούσας οὖν ἐπιτηρήσαντες τὰς πέτρας, μετ' εἰρεσίας εὐτόνου διῆλθον, τὰ ἄκρα δὲ τῶν ἀφλάστων τῆς νεῶς περιεκόπησαν. Αἱ μὲν οὖν συμπληγάδες ἔκτοτε ἔστησαν.

7. Ὁ Ἰάσων λαμβάνει τὸ δέρας.

11. Παραπλεύσαντες δὲ Θερμώδοντα ἐπὶ Φᾶσιν ποταμὸν ἦλθον· οὗτος τῆς Κολχικῆς ἐστίν. Ὀρμισαμένων οὖν ἐνταῦθα, ἦκε πρὸς Αἰήτην Ἰάσων καὶ τὰ ἐπιταχθέντα ὑπὸ Πελίου λέγων, παρεκάλει δοῦναι τὸ δέρας αὐτῷ. Ὁ δὲ δώσειν ὑπέσχετο, ἐὰν τοὺς χαλκόποδας ταύρους μόνος ζεύξῃ. Ἦσαν δὲ παρ' αὐτῷ ἄγριοι ταῦροι δύο μεγέθει διαφέροντές, δῶρον Ἡφαίστου, οἳ χαλκοῦς μὲν εἶχον πόδας, πῦρ δὲ ἐκ στόματος ἐφύσων.

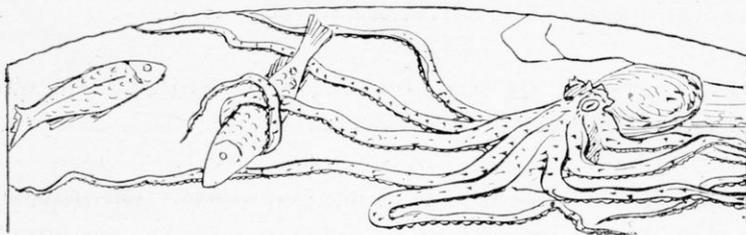
12. Τούτους τῷ Ἰάσωνι ζεύξαντι ἐπέτασσε σπείρειν δράκοντος ὀδόντας. Ἀποροῦντος δὲ τοῦ Ἰάσονος, πῶς ἂν δύναιτο τοὺς ταύρους ζεῦξαι, Μήδεια ἢ τοῦ Αἰήτου θυγάτηρ, κρύφα τοῦ πατρὸς συνεργήσειν αὐτῷ πρὸς τὴν ζεύξιν τῶν ταύρων ἐπηγγέλματο καὶ τὸ δέρας ἐγχειρεῖν, ἐὰν ὁμόσῃ ἔξειν αὐτὴν γυναῖκα καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀπάξειν.

13. Ὁμόσαντος δὲ τοῦ Ἰάσονος, φάρμακον δίδωσιν αὐτῷ (ἦν γὰρ φαρμακεύτρια ἢ Μήδεια), ᾧ χρυσθέντα ἔφη πρὸς μίαν ἡμέραν μῆτε ὑπὸ πυρὸς ἀδικήσεσθαι μῆτε ὑπὸ σιδήρου. Ἐδήλωσε δ' αὐτῷ ὅτι, σπαρέντων τῶν ὀδόντων, ἐκ γῆς ἄνδρες μέλλουσιν ἀναδύεσθαι ἐπ' αὐτὸν καθωπλισμένοι· ἐπειδὴν δὲ τούτους ἀθρόους θεάσεται, ἔλεγε βάλλειν εἰς μέσον

λίθους ἄπωθεν, ὅταν δὲ ἐκ τούτου μάχωνται πρὸς ἀλλήλους, τότε ἀποκτείνειν αὐτούς.

14. Ἰάσων δὲ τοῦτο ἀκούσας καὶ χρισθεὶς τῷ φαρμάκῳ, παρεγένετο εἰς τὸ τοῦ νεῷ ἄλσος, ἐμάστευσε τοὺς ταύρους καὶ αὐτούς, σὺν πολλῷ πυρὶ ὀρμήσαντας, ἔξευξε. Σπείραντος δὲ αὐτοῦ τοὺς ὀδόντας, ἀνεδύοντο ἐκ τῆς γῆς ἄνδρες ἔνοπλοι· ὁ δὲ ὅπου πλείονας ἐώρα, βάλλων ἀφανῶς λίθους, αὐτοὺς μαχομένους πρὸς ἀλλήλους ἀνήρει.

15. Καίπερ ζευχθέντων τῶν ταύρων, Αἰήτης οὐκ ἐδίδου τὸ δέρας, ἐβούλετο δὲ τὴν Ἀργῶ καταφλέξει καὶ ἀποκτεῖναι τοὺς πλεύσαντας. Φθάσασα δὲ Μήδεια τὸν Ἰάσωνα νυκτὸς ἐπὶ τὸ δέρας ἤγαγεν· ἐνταῦθα τὸν φυλάσσοντα δράκοντα κατακοιμίσαντες τοῖς φαρμάκοις, ἔλαβον τὸ δέρας καὶ ἐπὶ τὴν Ἀργῶ παρεγένοντο. Οἱ δὲ Ἀργοναῦται νυκτὸς μετὰ ταύτης ἀνήχθησαν καὶ εἰς Ἴωλκόν, πολλὰ πλανηθέντες, κατέπλευσαν.

III. ΕΚ ΤΗΣ ΑΙΛΙΑΝΟΥ ΠΟΙΚΙΛΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ*

1. Ἀρταξέροξης καὶ Ὁμίσης.

Ῥοιὰν μεγίστην ἐπὶ λίκνου Ὁμίσης ὁ Πέροσης τῷ βασιλεῖ Ἀρταξέροξῃ προσεκόμισε. Τὸ μέγεθος τῆς ῥοιᾶς θαυμάσας

* Ὁ Αἰλιανὸς ἦτο Ῥωμαῖος τὴν ἐθνικότητα ἐγεννήθη δὲ ἐν Πραι-
νέστω τῆς μέσης Ἰταλίας. Τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν ἐξέμαθεν, ὡς
ἔπραττον τότε πάντες οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ λάβουν ἀνωτέραν παιδείαν
Ῥωμαῖοι, καὶ ἤσκησε τὸ ἐπάγγελμα τοῦ σοφιστοῦ· ἤρμασε δὲ περὶ τὸ
225 μετὰ Χριστόν. .

Οἱ σοφισταὶ καθ' ὅλην τὴν ἀρχαιότητα ἦσαν διδάσκαλοι ἀνωτέρων
ἐπιστημονικῶν μαθημάτων, οἷον φυσικῶν, μαθηματικῶν, φιλολογικῶν
καὶ ἰδίᾳ τῆς ῥητορικῆς· θὰ ἦτο δὲ δυνατόν νὰ παραβληθοῦν πρὸς τοὺς
σημερινούς καθηγητὰς τῶν πανεπιστημίων.

Τοιοῦτος ἦτο καὶ ὁ Αἰλιανός, καθηγητὴς τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης,
διδάσκων αὐτὴν εἰς τοὺς Ῥωμαίους. Φαίνεται δὲ ὅτι τὸ βιβλίον του **Ποι-
κίλη Ἱστογία** συντάχθη ὑπ' αὐτοῦ ὡς ἀνάγνωσμα ἰδίᾳ χάριν τῶν μα-
θητῶν του, ἵνα χρησιμεύσῃ ὡς προπαρασκευὴ εἰς τὴν ἀνάγνωσιν κλασ-
σικῶν συγγραφέων, ὡς χρησιμεύει καὶ τὸ παρὸν βιβλίον.

Τὸ περιεχόμενον τῆς **Ποικίλης Ἱστογίας** εἶναι πράγματι ποι-
κίλον περιέχει μικρὰ διηγήματα περὶ ἀνθρώπων καὶ ζώων, ὅσα θὰ
ἔκαμνον ἐντύπωσιν εἰς τοὺς ἀναγνώστας καὶ θὰ ἔτερον αὐτούς· πα-
ρέλαβε δὲ αὐτὰ ὁ Αἰλιανός ἀπὸ ἐκτενέστερα συγγράμματα ἄλλων
συγγραφέων.

ὁ βασιλεὺς λέγει: «Ἐκ ποίου παραδείσου λαβὼν φέρεις μοι τὸ δῶρον τοῦτο;». Τοῦ δὲ εἰπόντος ὅτι οἴκοθεν καὶ ἐκ τῆς ἑαυτοῦ περὶ τὴν γεωργίαν ἐπιμελείας, ὑπερήσθη.

Καὶ δῶρα μὲν βασιρικὰ αὐτῷ ἔπεμψεν ὁ Ἀρταξέρξης, ἐπεῖπε δέ: «Νῆ τὸν Μίθραν, ὁ ἀνὴρ οὗτος δυνήσεται καὶ πόλιν ἐκ μικρᾶς μεγάλην ποιῆσαι».

2. Θράσυλλος ὁ Αἰξωνεύς.

Θράσυλλος ὁ Αἰξωνεύς παράδοξον καὶ καινὴν ἐνόησε μανίαν. Ἀπολιπὼν γὰρ τὸ ἄστυ καὶ κατελθὼν εἰς τὸν Πειραιᾶ τὰ πλοῖα τὰ καταίροντα πάντα καὶ τὰ ἀπαίροντα ἑαυτοῦ ἐνόμιζεν εἶναι καὶ ἀπεγράφετο αὐτὰ ὑπερέχαιρε δὲ τοῖς περισφῶζομένοις καὶ εἰσιοῦσιν εἰς τὸν λιμένα.

Ἐκ Σικελίας δὲ ἐπανελθὼν ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ παρέδωκεν αὐτὸν ἰατρῷ ἰάσασθαι καὶ ἀπήλλαξεν αὐτὸν τῆς νόσου. Ἐμμένητο δὲ πολλάκις ὁ Θράσυλλος τῆς ἐν τῇ μανίᾳ διατριβῆς καὶ ἔλεγε μηδέποτε ἠσθῆναι τοσοῦτον, ὅσον τότε ἦδετο ἐπὶ ταῖς ἀλλοτρίαις ναυσὶν ἀποσφῶζομέναις.

3. Φερενίκη Ὀλύμπια θεάται.

Φερενίκη τὸν υἱὸν ἦγεν εἰς Ὀλυμπίαν ἀγωνιούμενον. Κωλύόντων δὲ αὐτὴν τῶν Ἑλλανοδικῶν τὸν ἀγῶνα θεάσασθαι, παρελθούσα ἐδικαιολογήσατο πατέρα μὲν Ὀλυμπιονίκην ἔχειν καὶ τρεῖς ἀδελφούς Ὀλυμπιονίκας, αὐτὴ δὲ παῖδα Ὀλυμπίων ἀγωνιστὴν. Ταῦτα εἰποῦσα ἐξενίκησε τὸν νόμον, ὃς εἶργε τῆς θεᾶς τὰς γυναῖκας, καὶ ἐθεάσατο Ὀλύμπια ἢ Φερενίκη.

4. Οἱ τῶν Ἑλλήνων ἄριστοι.

Οἱ τῶν Ἑλλήνων ἄριστοι ἐν πενία διέζων παρὰ πάντα τὸν βίον οἷον Ἀριστείδης ὁ Λυσιμάχου, ἀνὴρ πολλὰ μὲν ἐν πο-

λέμφ κατορθώσας καὶ τοὺς φόρους τοῖς Ἑλλησι τάξας. Ἄλλ' οὗτός γε ὁ τοιοῦτος οὐδ' ἐντάφια ἑαυτῷ κατέλειπεν ἱκανά.

Καὶ Φωκίων δὲ πένης ἦν. Ἀλεξάνδρου δὲ πέμπαντος αὐτῷ τάλαντα ἑκατόν, ἠρώτα· «διὰ τίνα αἰτίαν ἐμοὶ δίδωσιν;» Ὡς δ' εἶπον ὅτι μόνον αὐτὸν ἠγεῖται Ἀθηναίων καλὸν κάγαθόν· «οὐκοῦν», ἔφη, «ἔασάτω με τοιοῦτον εἶναι».

Καὶ Ἐπαμεινώνδας ὁ Πολύμνιδος πένης ἦν. Δανεισάμενος γὰρ παρά τινος τῶν πολιτῶν πενήκοντα δραχμάς, ἐφόδιον, εἰς Πελοπόννησον ἐστράτευσεν.

5. Αἱ Λακεδαιμονίων μητέρες.

Αἱ Λακεδαιμονίων μητέρες, ὅσαι ἐπνυθάνοντο τοὺς παῖδας αὐτῶν ἐν τῇ μάχῃ κεῖσθαι, ἀφικνοῦντο εἰς τὸ στρατόπεδον καὶ τὰ τραύματα αὐτῶν ἐπεσκόπουν, τά τε ἔμπροσθεν καὶ τὰ ὀπισθεν.

Καὶ εἰ μὲν πλείω ἦν τὰ ἔμπροσθεν, αὐται γαυρούμεναι καὶ σεμνὸν ὀρῶσαι τοὺς παῖδας εἰς τοὺς πατρώους ἔφερον τάφους. Εἰ δὲ ἄλλως εἶχε τὰ τραύματα, τότε δὴ αἰδοῦμεναι καὶ θρηνοῦσαι ἢ κατέλειπον τοὺς νεκροὺς ἐν τῷ πολυανδρῷ θάψαι ἢ λάθρα εἰς τοὺς οἰκείους τάφους ἐκόμιζον αὐτούς.

6. Κρητῶν νόμος.

Κρητες τοὺς παῖδας μανθάνειν τοὺς νόμους ἐκέλευον μετὰ τινος μελωδίας, ἵνα ἕκ τε τῆς μουσικῆς ψυχαγωγῶνται καὶ εὐκολώτερον αὐτοὺς τῇ μνήμῃ διαλαμβάνωσι. Δεύτερον δὲ μάθημα ἔταξαν τοὺς τῶν θεῶν ὕμνους μανθάνειν. Τρίτον δὲ τὰ τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἐγκώμια.

7. Λακωνικοὶ νόμοι

Νόμος ἐστὶ τοῖς Σπαρτιάταις, τὸν παρασχόμενον υἱοὺς τρεῖς ἀτέλειαν ἔχειν στρατείας, τὸν δὲ τέσσαρας πασῶν τῶν λειτουργιῶν ἀφεῖσθαι.

Ἔτι δὲ οὐκ ἐξῆν ἀνδρὶ Λάκωνι οὐδὲ σκυλεῦσαι τὸν πολέμιον. Οἱ δὲ καλῶς ἀγωνισάμενοι καὶ ἀποθανόντες θαλλοῖς ἐστεφανοῦντο καὶ δι' ἐπαίνων ἤγοντο πρὸς ταφήν· οἱ δὲ τελείως ἀριστεύσαντες καὶ φοινικίδος αὐτοῖς ἐπιβληθείσης ἐθάπτοντο.

8. Νόμος Ἀττικός.

Νόμος οὗτος Ἀττικός: Ὅς ἂν ἀτάφω περιτύχη σῶματι ἀνθρώπου, πάντως ἐπιβάλλειν αὐτῷ γῆν· θάπτειν δὲ τοὺς νεκροὺς πρὸς δυσμὰς βλέποντας.

Καὶ τοῦτο δὲ ἦν φυλαττόμενον παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις: Βοῦν ἀρότην καὶ ὑπὸ ζυγὸν πονήσαντα, μηδὲ τοῦτον θύειν· ὅτι καὶ οὗτος εἶη ἂν γεωργὸς καὶ τῶν ἐν ἀνθρώποις καμάτων κοινωνός.

9. Αἰνείου εὐσεβεία.

Ὅτε ἐάλω τὸ Ἴλιον, οἰκτίραντες οἱ Ἀχαιοὶ τὰς τῶν ἀλισκομένων τύχας, τοῦτο ἐκήρυξαν· ἕκαστον τῶν ἐλευθέρων, ἐν ὅτι βούλοιο τῶν ἑαυτοῦ κτημάτων λαβόντα, ἀπιναίαι.

Ὁ οὖν Αἰνεῖας τῶν μὲν ἄλλων πάντων ἠμέλησε, τοὺς πατρώους δὲ θεοὺς ἔλαβε καὶ τούτους βαστάζων ἀπεχώρει. Ἡσθέντες δὲ ἐπὶ τῇ τοῦ ἀνδρὸς εὐσεβείᾳ οἱ Ἀχαιοί, καὶ δεύτερον αὐτῷ κτήμα λαβεῖν συνεχώρησαν. Ὁ δὲ τὸν πατέρα σφόδρα γεγηρακότα, ἀναθέμενος τοῖς ὄμοις, ἐκόμιζεν.

Ὑπερεκπλαγέντες οὖν ἐπὶ τούτῳ οἱ Ἀχαιοί, πάντα αὐτῷ τὰ οἰκεῖα κτήματα συνεχώρησαν λαβεῖν, ἀποδεικνύντες οὕτως ὅτι πρὸς τοὺς εὐσεβεῖς καὶ οἱ φύσει πολέμιοι ἡμεροὶ γίνονται.

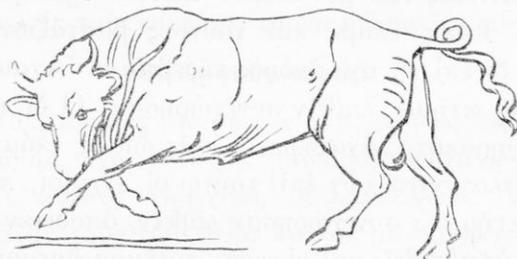
10. Τίτορμος καὶ Μίλων.

Τίτορμος τῷ βουκόλῳ περιέτυχεν ἐν Αἰτωλῖᾳ ὁ Κροτωνιάτης Μίλων μέγα φρονῶν διὰ τὴν ῥώμην τοῦ σώματος. Θεασάμενος οὖν τὸν Τίτορμον μέγαν τὸ σῶμα, ἐβούλετο λαβεῖν πείραν τῆς ἰσχύος αὐτοῦ.

Ὁ δὲ Τίτορμος ἔλεγεν οὐδὲν μέγα ἰσχύειν. Καταβάς δ' ὅμως εἰς τὸν Εὐήνον λίθον λαμβάνει μέγιστον καὶ πρῶτον μὲν ἔλκει πρὸς ἑαυτόν, ἔπειτα δὲ ἀποθεῖ· δις ἢ τρίς τοῦτο ἐποίησε. Μετὰ ταῦτα ἦρε τὸν λίθον μέχρι τῶν γονάτων καὶ τέλος ἐπὶ τῶν ὤμων ἔφερεν. Ὁ δὲ Κροτωνιάτης Μίλων μόλις τὸν λίθον ἐκίνησε.

Καὶ δεύτερος ἀθλος Τιτόρμου ὅδε: Ἐπὶ τὴν ἀγέλην ἐπα-
νῆλθε καὶ στὰς ἐν τῷ μέσῳ αὐτῆς τὸν μέγιστον ταῦρον, ἄγριον
ὄντα, λαμβάνει τοῦ ποδός· καὶ ὁ μὲν ἀποδρᾶναι ἐπειράτο,
οὐ μὴν ἐδύνατο. Πλησιάσαντα δὲ ἕτερον ταῦρον, καὶ τοῦτον
τῇ ἐτέρᾳ χειρὶ ἀρπάσας τοῦ ποδός, ὁμοίως κατεῖχε.

Θεασάμενος δὲ ὁ Μίλων εἰς τὸν οὐρανὸν τὰς χεῖρας ἔτεινε
καὶ εἶπεν: «ᾠ Ζεῦ, ἄλλον Ἡρακλῆ τοῦτον ἡμῖν ἔπεμψας!»

VI. ΕΚ ΤΩΝ ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΝΕΚΡΙΚΩΝ ΔΙΑΛΟΓΩΝ*

1. Ἑρμοῦ καὶ Χάρωνος.

ΕΡΜ. Λογισώμεθα, ὦ πορθμεῦ, ὅποσα μοι ὀφείλεις ἤδη, ὅπως μὴ αὐθις ἐρίζωμεν περὶ αὐτοῦ.

ΧΑΡ. Λογισώμεθα, ὦ Ἑρμῆ.

ΕΡΜ. Ἄγκυραν ἐντειλαμένῳ ἐκόμισα πέντε δραχμῶν.

ΧΑΡ. Πολλοῦ λέγεις.

* Ὁ Λουκιανὸς ἔζησε τὸν δεύτερον αἰῶνα μ. Χ., κατήγετο δὲ ἀπὸ τὰ Σαμόσατα, πόλιν τῆς Συρίας παρὰ τὸν Εὐφράτην ποταμὸν. Ὡς πρὸς τὴν ἐθνικότητα λέγεται ὅτι ἦτο Σύρος· ὑποστηρίζεται δ' ὅμως καὶ ἡ γνώμη ὅτι ἦτο Ἕλληνας, καταγόμενος ἐξ Ἑλλήνων ἀποίκων, οἱ ὁποῖοι κατὰ τὴν Ἀλεξανδρῶτικὴν ἐποχὴν εἶχον διασπαρῆ κατ' ὅλην τὴν Ἀνατολὴν μέχρι τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ.

Ὁ Λουκιανὸς ἦτο εὐφρέστατος καὶ τὴν εὐφροσύνην του ἔδειξεν εὐθὺς κατὰ τὴν παιδικὴν του ἡλικίαν, ὅποτε ἤσκειτο εἰς ἐργαστήριον ἀγαλαματοποιῶν.

Ἄλλ' ἡ γλυπτικὴ δὲν ἱκανοποιεῖ τὸν ἔμφυτον πόθον του πρὸς ἀνωτέραν παιδείαν φιλοσοφικὴν καὶ ῥητορικὴν διὸ νεώτατος ἐργα-
Ψηφιοποιήθηκε ἀπὸ τὸ Ἰνστιτούτο Εκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

ΕΡΜ. Νῆ τὸν Ἀιδωνέα τῶν πέντε ἐπριάμην· καὶ τροπω-
τῆρα δύο ὀβολῶν.

ΧΑΡ. Τίθει πέντε δραχμὰς καὶ ὀβολοὺς δύο.

ΕΡΜ. Καὶ ἀκέστραν ὑπὲρ τοῦ ἰστίου· πέντε ὀβολοὺς ἐγὼ
κατέβαλον.

ΧΑΡ. Καὶ τούτους προστίθει.

ΕΡΜ. Καὶ κηρὸν ὡς ἐπιπλάσαι τοῦ σκαφιδίου τὰ ἀνεφ-
γότα καὶ ἦλους δὲ καὶ καλῶδιον· δύο δραχμῶν ἅπαντα.

ΧΑΡ. Καὶ ἄξια ταῦτα ἐπρίω.

ΕΡΜ. Ταῦτά ἐστιν, εἰ μὴ τι ἄλλο ἡμᾶς διέλαθεν ἐν τῷ
λογισμῷ. Πότε δ' οὖν ταῦτα ἀποδώσειν φῆς;

ΧΑΡ. Νῦν μὲν, ὦ Ἐρμῆ, ἀδύνατον, ἦν δὲ λοιμός τις ἢ
πόλεμος καταπέμψη ἀθρόους τινάς, ἐνέσται τότε ἀποκερδᾶναι
παραλογιζόμενον τὰ πορθημεῖα.

ΕΡΜ. Νῦν οὖν ἐγὼ καθεδοῦμαι τὰ κάκιστα εὐχόμενος γε-
νέσθαι, ὡς ἂν ἀπὸ τούτων ἀπολάβοιμι;

ΧΑΡ. Οὐκ ἔστιν ἄλλως, ὦ Ἐρμῆ. Νῦν δὲ ὀλίγοι, ὡς
ὄρας, ἀφικνουῦνται ἡμῖν· εἰρήνη γάρ.

ΕΡΜ. Ἄμεινον οὕτως, εἰ καὶ ἡμῖν παρατείνοιτο ὑπὸ σοῦ
τὸ ὄφλημα.

*τέλειπε τὸ ἐργαστήριον καὶ κατέγινεν εἰς τὴν ἐκμάθησιν τῆς Ἑλληνικῆς
γλώσσης, ἀκολούθως δὲ ἐφοίτησεν εἰς σχολὴν ρητορικὴν. Μετὰ τὸ πέρας
τῶν σπουδῶν του ἤσκησε τὸ ἐπάγγελμα τοῦ δικηγόρου κατ' ἀρχάς,
ἔπειτα δὲ διέπρεψεν ὡς ρήτωρ καὶ ὡς συγγραφεύς.*

*Τὰ συγγράμματα τοῦ Λουκιανοῦ εἶναι φιλοσοφικῶν περιεχομένου,
τὰ περισσότερα δὲ εἶναι συντεθειμένα ὑπὸ μορφῆν διαλόγων. Ὁ δὲ λόγος
τον εἶναι κομψός, εὐπαρακολούθητος καὶ πνευματώδης.*

*Μεταξὺ τῶν συγγραμμάτων αὐτοῦ εἶναι καὶ οἱ λεγόμενοι **Νεκρικοὶ**
διάλογοι. Οὗτοι συντέθησαν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν Ἑλληνικῶν παραδό-
σεων περὶ τοῦ Ἅδου καὶ τῆς μετὰ θάνατον καταστάσεως· εἶναι πλήρεις
χαριεντισμῶν καὶ σκωμμάτων ἐγγενικῶν.*

2. Διογένους καὶ Πολυδεύκου.

ΔΙΟΓ. ὦ Πολύδευκες, ἐντέλλομαί σοι, ἐπειδὴν τάχιστα ἀνέλθῃς—σοῦ γὰρ ἔστιν, οἶμαι, ἀναβῖῶναι αὔριον—ἦν που ἴδῃς Μένιππον τὸν κύνα,—εὔροις δ' ἂν αὐτὸν ἐν Κορίνθῳ κατὰ τὸ Κράνειον ἢ ἐν Λυκείῳ τῶν ἐριζόντων πρὸς ἀλλήλους φιλοσόφων καταγελῶντα,—εἰπεῖν πρὸς αὐτὸν τάδε: «ὦ Μένιππε, κελεύει σοι ὁ Διογένης, εἴ σοι ἱκανῶς τὰ ἐπὶ τῆς γῆς καταγεγέλασται, ἦκειν ἐνθάδε πολλῶ πλεῖον ἐπιγελασόμενον ἐνταῦθα γὰρ οὐ παύσῃ γελῶν, καθάπερ ἐγὼ νῦν, καὶ μάλιστα ἐπειδὴν ὀρᾷς τοὺς πλουσίους καὶ σατράπας καὶ τυράννους, οὕτω ταπεινοὺς καὶ ἀσήμους, ἐκ μόνῃς οἰμωγῆς διαγιγνωσκομένους».

Ταῦτα λέγε αὐτῷ καὶ προσέτι, ἐμπλησάμενον τὴν πῆραν ἦκειν θέρμων τε πολλῶν καὶ εἴ που εὔροι ἐν τῇ τριόδῳ Ἐκάτης δεῖπνον κείμενον ἢ τι τοιοῦτον.

ΠΟΛ. Ἄλλ' ἀπαγγελῶ ταῦτα, ὦ Διόγενες. Ὅπως δὲ εἰδῶ μάλιστα, ποῖός τις ἔστι τὴν ὄψιν;

ΔΙΟΓ. Γέρον, φαλακρός, τριβώνιον ἔχων πολύθυρον, ἅπαντι ἀνέμφ ἀναπεπταμένον, γελᾷ δ' αἰεὶ, καὶ τὰ πολλὰ τοὺς ἀλαζόνας τούτους φιλοσόφους ἐπισκώπτει.

ΠΟΛ. Ῥάδιον εὔρειν ἀπό γε τούτων.

ΔΙΟΓ. Βούλει καὶ πρὸς αὐτοὺς ἐκείνους ἐντείλωμαί τι τοὺς φιλοσόφους;

ΠΟΛ. Λέγε· οὐ βαρὺ γὰρ τοῦτο.

ΔΙΟΓ. Τὸ ὄλον παύσασθαι αὐτοῖς παρεγγύα ληροῦσι καὶ περὶ τῶν ὄλων ἐρίζουσιν.

ΠΟΛ. Ἄλλ' ἐμὲ ἀμαθῆ καὶ ἀπαιδευτον εἶναι φήσουσι κατηγόρουντα τῆς σοφίας αὐτῶν.

ΔΙΟΓ. Σὺ δὲ οἰμώζειν αὐτοῖς παρ' ἐμοῦ λέγε.

ΠΟΛ. Καὶ ταῦτα, ὦ Διόγενες, ἀπαγγελῶ.

ΔΙΟΓ. Τοῖς πλουσίοις δέ, ὃ φίλτατον Πολυδεύκιον, ἀπάγγελλε ταῦτα παρ' ἡμῶν: «Τί, ὃ μακάριοι, τὸν χουσὸν φυλάττετε; τί δὲ τιμωρεῖσθε ἑαυτοὺς λογιζόμενοι τοὺς τόκους καὶ τάλαντα ἐπὶ τάλαντοις συντιθέντες, οὓς χροὴ ἕνα ὀβολὸν ἔχοντας ἦκειν μετ' ὀλίγον;»

ΠΟΛ. Εἰρήσεται καὶ ταῦτα πρὸς ἐκεῖνους.

ΔΙΟΓ. Ἄλλὰ καὶ τοῖς καλοῖς καὶ ἰσχυροῖς λέγε, Μεγίλλω τε τῷ Κορινθίῳ καὶ Δαμοξένῳ τῷ παλαιστῇ, ὅτι παρ' ἡμῖν οὔτε ἡ ξανθὴ κόμη οὔτε τὰ χαροπὰ ἢ μελανὰ ὄμματα ἢ ἐρύθημα ἐπὶ τοῦ προσώπου ἔτι ἐστὶν ἢ νεῦρα εὐτονα ἢ ὄμοι καρτεροί, ἀλλὰ πάντα μία ἡμῖν κόνις, φασί, κρανία γυμνά τοῦ κάλλους.

ΠΟΛ. Οὐ χαλεπὸν οὐδὲ ταῦτα εἰπεῖν πρὸς τοὺς καλοὺς καὶ ἰσχυροὺς,

ΔΙΟΓ. Καὶ τοῖς πένησιν, ὃ Λάκων,—πολλοὶ δ' εἰσὶ καὶ ἀχθόμενοι τῷ πράγματι καὶ οἰκτίροντες τὴν ἀπορίαν—λέγε μήτε δακρῦειν μήτε οἰμῶζειν διηγησάμενος τὴν ἐνταῦθα ἰσοτιμίαν, καὶ ὅτι ὄψονται τοὺς ἐκεῖ πλουσίους οὐδὲν ἀμείνους αὐτῶν· καὶ Λακεδαιμονίοις δὲ τοῖς σοῖς ταῦτα, εἰ δοκεῖ, παρ' ἐμοῦ ἐπιτίμησον λέγων ἐκλελύσθαι αὐτούς.

ΠΟΛ. Μηδέν, ὃ Διόγενες, περὶ Λακεδαιμονίων λέγε· οὐ γὰρ ἀνέξομαι γε. Ἄ δὲ πρὸς τοὺς ἄλλους ἔφησθα, ἀπαγγελῶ.

ΔΙΟΓ. Ἐάσωμεν τούτους, ἐπεὶ σοι δοκεῖ· σὺ δέ, οἷς προεῖπον, ἀπένεγκε παρ' ἐμοῦ τοὺς λόγους.

3. Χάρωνος καὶ Μενίππου καὶ Ἐρμοῦ.

ΧΑΡ. Ἀπόδος, ὃ κατάρατε, τὰ πορθμεῖα!

MEN. Βόα, εἰ τοῦτό σοι, ὃ Χάρων, ἦδιον.

ΧΑΡ. Ἀπόδος, φημί, ἀνθ' ὧν σε διεπορθμεύσαμεν.

MEN. Οὐκ ἂν λάβοις παρὰ τοῦ μὴ ἔχοντος.

ΧΑΡ. Ἔστι δέ τις ὀβολὸν μὴ ἔχων;

MEN. Εἰ μὲν καὶ ἄλλος τις, οὐκ οἶδα, ἐγὼ δὲ οὐκ ἔχω.

XAP. Καὶ μὴν ἄγξω σε νῆ τὸν Πλούτωνα, ὃ μισαρέ, ἦν μὴ ἀποδῶς.

MEN. Κἀγὼ τῷ ξύλῳ σου πατάξας διαλύσω τὸ κρανίον.

XAP. Μάτην οὖν ἔση πεπλευκῶς τοσοῦτον πλοῦν;

MEN. Ὁ Ἑρμῆς ὑπὲρ ἐμοῦ σοι ἀποδοίτω, ὅς με παρῶ-
δωκέ σοι.

ERM. Νῆ Δι' ὠνάμην γε, εἰ μέλλω καὶ ὑπερεκτίνειν τῶν νεκρῶν.

XAP. Οὐκ ἀποστήσομαί σου.

MEN. Τούτου γε ἔνεκα καὶ νεωλκήσας τὸ πορθμεῖον πα-
ράμενε· πλὴν ἄλλ', ὅ γε μὴ ἔχω, πῶς ἂν λάβοις;

XAP. Σὺ δ' οὐκ ἦδεις ὡς κομίζεσθαι δέον;

MEN. Ἦδειν μὲν, οὐκ εἶχον δέ. Τί οὖν, ἐχορῆν διὰ τοῦτο μὴ ἀποθανεῖν;

XAP. Μόνος οὖν ἀνχίσεις προῖκα πεπλευκένας;

MEN. Οὐ προῖκα, ὃ βέλτιστε· καὶ γὰρ ἦντλησα καὶ τῆς
κόπης συνεπελαβόμεν καὶ οὐκ ἔκλειον μόνος τῶν ἄλλων ἐπιβατῶν.

XAP. Οὐδὲν ταῦτα πρὸς πορθμέα· τὸν ὀβολὸν ἀποδοῦναί
σε δεῖ· οὐ θέμις ἄλλως γενέσθαι.

MEN. Οὐκοῦν ἀπαγέ με αὐθις εἰς τὸν βίον.

XAP. Χαρίεν λέγεις, ἵνα καὶ πληγὰς ἐπὶ τούτῳ παρὰ τοῦ
Διακοῦ προσλάβω.

MEN. Μὴ ἐνόχλει οὖν.

XAP. Δεῖξον, τί ἐν τῇ πήρᾳ ἔχεις.

MEN. Θέρομους, εἰ θέλεις, καὶ τῆς Ἑκάτης τὸ δεῖπνον.

XAP. Πόθεν τοῦτον ἡμῖν, ὃ Ἑρμῆ, τὸν κύνα ἦγαγες;
Οἷα δὲ καὶ ἐλάλει παρὰ τὸν πλοῦν, τῶν ἐπιβατῶν ἀπάντων
καταγελῶν καὶ ἐπισκώπτων καὶ μόνος ἄδων, οἰμωζόντων
ἐκείνων.

ΕΡΜ. Ἄγνοεῖς, ὦ Χάρων, ὄντινα ἄνδρα διεπόρθμευσας;
Ἐλευθέρων ἀκριβῶς, κούδενός αὐτῷ μέλει. Οὗτός ἐστιν ὁ
Μένιππος.

ΧΑΡ. Καὶ μὴν ἂν σε λάβω ποτέ....

ΜΕΝ. Ἄν λάβῃς, ὦ βέλτιστε· δις δὲ οὐκ ἂν λάβοις.

4. Μενίππου καὶ Ἐρμού.

ΜΕΝ. Ποῦ δὲ οἱ καλοὶ εἰσιν ἢ αἱ καλαί, ὦ Ἐρμῆ; Ξενά-
γησόν με νήλυν ὄντα.

ΕΡΜ. Οὐ σχολή μοι, ὦ Μένιππε· πλήν κατ' ἐκεῖνο ἀπό-
βλεπον, ἐπὶ τὰ δεξιὰ, ἔνθα ὁ Ὑάκινθος τέ ἐστι καὶ Νάρκισ-
σος καὶ Νιρεὺς καὶ Ἀχιλλεὺς καὶ Τυρῶ καὶ Ἑλένη καὶ Λήδα
καὶ ὅλως τὰ ἀρχαῖα πάντα κάλλη.

ΜΕΝ. Ὅστ' αὖ μόνον ὀρῶ καὶ κρανία τῶν σαρκῶν γυμνά,
ὅμοια τὰ πολλὰ.

ΕΡΜ. Καὶ μὴν ἐκεῖνά ἐστιν, ἅ πάντες οἱ ποιηταὶ θαυμά-
ζουσι τὰ ὀστ' αὖ, ὧν σὺ ἔοικας καταφρονεῖν.

ΜΕΝ. Ὅμως τὴν Ἑλένην μοι δεῖξον· οὐ γὰρ ἂν διαγνοίην
ἔγωγε.

ΕΡΜ. Τουτὶ τὸ κρανίον ἢ Ἑλένη ἐστίν.

ΜΕΝ. Εἶτα διὰ τοῦτο αἱ χίλια νῆες ἐπληρώθησαν ἔξ ἀπά-
σης τῆς Ἑλλάδος καὶ τοσοῦτοι ἔπεσον Ἑλληνές τε καὶ βάρ-
βαροι καὶ τοσαῦται πόλεις ἀνάστατοι γεγόνασιν;

ΕΡΜ. Οὐ σχολή μοι, ὦ Μένιππε, συμφιλοσοφεῖν σοι.
Ἄλλὰ σὺ μὲν ἐπιλεξάμενος τόπον, ἔνθα ἂν ἐθέλῃς κεῖσο,
ἐγὼ δὲ τοὺς ἄλλους νεκροὺς ἤδη μέτειμι.

5. Νιρέως καὶ Θεοσίτου καὶ Μενίππου.

ΝΙΡ. Ἴδου δὴ, Μένιππος οὔτοσί ἡμᾶς δικάσει, πότερος εὐ-
μορφότερός ἐστιν. Εἰπέ, ὦ Μένιππε, οὐ καλλίων σοι δοκῶ;

ΜΕΝ. Τίνες δὲ ἐστέ; πρότερον γάρ, οἶμαι, χορὴ τοῦτο
εἰδέναι.

NIP. Νιρεὺς καὶ Θερσίτης.

MEN. Πότερος οὖν ὁ Νιρεὺς καὶ πότερός ὁ Θερσίτης; οὐδαμῶς γὰρ τοῦτο δῆλον.

ΘΕΡΣ. Ἐν μὲν ἤδη τοῦτο ἔχω, ὅτι ὁμοίος εἰμί σοι καὶ οὐ τηλικούτον διαφέρεις, ἠλίκον σε Ὅμηρος ἐκεῖνος ὁ τυφλὸς ἐπήνεσεν, ἀπάντων εὐμορφότατον προσειπών, ἀλλ' ὁ φοξὸς ἐγὼ καὶ ψεδνὸς οὐδὲν χείρων ἐφάνην τῷ δικαστῇ. Ὅρα δὲ σύ, ὦ Μένιπτε, ὄντινα καὶ εὐμορφότερον ἦγῃ.

NIP. Ἐμέ γε τὸν Ἀγλαΐας καὶ Χάρουπος,
ὃς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθον.

MEN. Ἄλλ' οὐχὶ καὶ ὑπὸ γῆν, ὡς οἶμαι, κάλλιστος ἦλθες· ἀλλὰ τὰ μὲν ὅσα ὅμοια, τὸ δὲ κρανίον ταύτῃ μόνον διακρίνεται ἀπὸ τοῦ Θερσίτου κρανίου, ὅτι εὐθρυπτον τὸ σὸν· ἀλαπαδνὸν γὰρ αὐτὸ καὶ οὐκ ἀνδρωδὲς ἔχεις.

NIP. Καὶ μὴν ἐροῦ Ὅμηρον, ὅποιος ἦν, ὁπότε συνεστράτευον τοῖς Ἀχαιοῖς.

MEN. Ὀνειράτά μοι λέγεις· ἐγὼ δὲ βλέπω, ἃ νῦν ἔχεις, ἐκεῖνα δὲ οἱ τότε ἴσασιν.

NIP. Οὐκ οὖν ἐγὼ ἐνταῦθα εὐμορφότερός εἰμι, ὦ Μένιπτε;

MEN. Οὔτε σὺ οὔτε ἄλλος εὐμορφος· ἰσοτιμία γὰρ ἐν Ἄδου καὶ ὅμοιοι ἅπαντες.

ΘΕΡΣ. Ἐμοὶ μὲν οὖν καὶ τοῦτο ἰκανόν.

6. Κατὰ Μενίπλου.

ΚΡΟΙΣΟΣ. Οὐ φέρομεν, ὦ Πλούτων, Μένιππον τουτονὶ τὸν κύνα παροικοῦντα· ὥστε ἢ ἐκεῖνον ἄλλοσέ ποι κατάστησον ἢ ἡμεῖς μετοικήσομεν εἰς ἕτερον τόπον.

ΠΛΟΥΤΩΝ. Τί δ' ὑμᾶς δεινὸν ἐργάζεται ὁμόνεκρος ὢν;

ΚΡΟΙΣ. Ἐπειδὴν ἡμεῖς οἰμώζομεν καὶ στένωμεν ἐκείνων μεμνημένοι τῶν ἄνω, Μίδας μὲν οὔτοσί τοῦ χρυσοῦ, Σαρδανάπαλλος δὲ τῆς πολλῆς τρυφῆς, ἐγὼ δὲ Κροῖσος τῶν θησαυ-

ρῶν, ἐπιγελᾷ καὶ ἐξονειδίζει, ἀνδράποδα καὶ καθάρματα ἡμᾶς ἀποκαλῶν, ἐνίοτε δὲ καὶ ᾄδων ἐπιταράττει ἡμῶν τὰς οἰμωγὰς καὶ ὅλως λυπηρὸς ἔστιν.

ΠΛΟΥΤ. Τί ταῦτά φασιν, ὦ Μένιπτε ;

ΜΕΝΙΠΠΟΣ. Ἀληθῆ, ὦ Πλούτων· μισῶ γὰρ αὐτοὺς δειλοὺς καὶ ὀλεθρίους ὄντας, οἷς οὐκ ἀπέχρησε βιώναι κακῶς, ἀλλὰ καὶ ἀποθανόντες ἔτι μέμνηνται τῶν ἄνω· χαίρω τοιγαροῦν ἀνιῶν αὐτοῦς.

ΠΛΟΥΤ. Ἀλλ' οὐ χροί· λυποῦνται γὰρ οὐ μικρῶν στερόμενοι.

ΜΕΝ. Καὶ σὺ μοραίνεις, ὦ Πλούτων, ὁμόψηφος ὢν τοῖς τούτων στεναγμοῖς ;

ΠΛΟΥΤ. Οὐδαμῶς, ἀλλ' οὐκ ἂν ἐθέλοιμι στασιάζειν ὑμᾶς.

ΜΕΝ. Καὶ μὴν, ὦ κάκιστοι Λυδῶν καὶ Φρυγῶν καὶ Ἀσσυρίων, οὕτω γιγνώσκετε, ὥς οὐδὲν παυσομένου μου· ἔνθα γὰρ ἂν ἦτε, ἀκολουθήσω ἀνιῶν καὶ καταγελῶν.

ΚΡΟΙΣ. Ταῦτα οὐχ ὕβρις ;

ΜΕΝ. Οὐκ, ἀλλ' ἐκεῖνα ὕβρις ἦν, ἃ ὑμεῖς ἐποιεῖτε, προσκυνεῖσθαι ἀξιοῦντες καὶ ἐλευθέρους ἀνδράσιν ἐντροφῶντες, τοῦ δὲ θανάτου τὸ παράπαν οὐ μνημονεύοντες· τοιγαροῦν οἰμώξεσθε πάντων ἐκείνων ἀφηρημένοι.

ΚΡΟΙΣ. Πολλῶν γε, ὦ θεοί, καὶ μεγάλων κτημάτων.

ΜΙΔΑΣ. Ὅσου μὲν ἐγὼ χρυσοῦ !

ΣΑΡΔΑΝ. Ὅσης δὲ ἐγὼ τροφῆς !

ΜΕΝ. Εὖ γε, οὕτω ποιεῖτε· ὀδύρεσθε μὲν ὑμεῖς, ἐγὼ δὲ τὸ γνῶθι σαυτὸν πολλάκις συνείρων ἐπάσομαι ὑμῖν· πρέποι γὰρ ἂν ταῖς τοιαύταις οἰμωγαῖς ἐπαδόμενον.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ι. ΑΙΣΩΠΕΙΟΙ ΜΥΘΟΙ

1. Ἀλώπηξ καὶ βότρυες.

λιμώττουσα· λιμώττω = πεινῶ πολύ.
ἐθεάσατο· ἐθεασάμην, θεῶμαι (-όμαι) = παρατηρῶ.
ἀναδενδρᾶς ἢ = κληματαριά.
βότρυς -υος = σταφύλι.
ὄμφαξ ὁ -ακος = ἄγουρος, κοιν. ἀγουρίδα.

2. Ὄνος καὶ λεοντή.

φυγή ἦν ἀνθρώπων = ἔφευγον οἱ ἄνθρωποι.
περιηρέθην· περιαιροῦμαι (-έομαι) = ἀφαιροῦμαι, πίπτω.
παίω = κτυπῶ.

3. Λύκος καὶ λέων.

κοίτη = φωλεὰ (ὅπου κοιμᾶται κάποιος).
ἀφείλετο· ἀφειλόμην, ἀόφ. τοῦ ἀφαιροῦμαι = ἀφαιρῶ.
πόρρω = μακράν.

4. Λαγωοὶ καὶ ἀλώπεκες.

παρεκάλουν· παρακαλῶ (-έω) = προσκαλῶ.
ἐβοηθήσαμεν ἂν ὑμῖν = θά σᾶς ἐβοηθοῦσαμεν.

5. Ζεὺς καὶ ὄφις.

Διὶ γάμους τελοῦντι = ὅταν ἔκαμε τοὺς γάμους τοῦ ὁ Ζεὺς.
ἔρω = σύρομαι.
ἀνέβαινεν· δηλ. εἰς τὰ ἀνάκτορα τοῦ Διός.

6. Χελώνη καὶ λαγῶς.

ἤριζον· ἐρίζω = φιλονικῶ.
τέρεματα ὀρίσαντες = ἀφοῦ ἔβαλαν σημάδι.

ἠμέλησε τοῦ δρόμου = παρημέλησε ἀπὸ τοῦ νὰ τρέξη.
 οὐ διέλειπε τρέχουσα = δὲν ἔπανε νὰ τρέξη.
 παραδραμοῦσα· παρέρδραμον, ἀόρ. τοῦ παρατρέχω = ξεπερῶ.
 προτέρα = πρώτη.
 ἀφικόμεν· ἀόρ. τοῦ ἀφικνοῦμαι (-έομαι) = ἔρχομαι, φθάνω.

7. Ναυαγός.

ἔπλει· ἔπλεον, πλέω = ταξιδεύω (διὰ θαλάσσης).
 χειμῶν = τοικυμία.
 ἀνετρόπη· ἀόρ. τοῦ ἀνατρέπομαι = ἀναποδογυρίζω.
 ἐπικαλοῦμαι τὴν Ἀθηνᾶν = ζητῶ τὴν βοήθειαν τῆς Ἀθηνᾶς.
 ἐπηγγελόμην· ἐπαγγέλλομαι = ὑπόσχομαι.
 περισώθει· περιεσώθην, περισφύζομαι = σφύζομαι.
 παρανήχομαι = κολυμβῶ πλησίον σου.

8. Πῆραι δύο.

πήρα = σάκος, κακοῦλι.
 γέμω = εἶμαι γεμάτος.
 ἀλλότριος = ξένος· ἄλλοτρίων, ἔνν. γέμει.

9. Κολοῖς καὶ γλαῦξ.

κάλλους ἀγῶν = διαγωνισμὸς ὥραιότητας.
 παραγενόμενοι· παρεγενόμην, παραγίνομαι = ἔρχομαι.
 ἀπονίζομαι = νίπτομαι.
 δυσμορφία = ἀσχημία.
 ἐκ τούτου = ἔνεκα τούτου.
 γνοῦσα· μετοχ. τοῦ ἔγνω, ἀόρ. τοῦ γινώσκω = ἔννοῶ.
 ἀναπείθω = συμβουλεύω.

10. Κομπαστής.

ἀποδημήσας· ἀποδημῶ = φεύγω ἀπὸ τὴν πατρίδα, πηγαίνω ταξίδι.
 εἰς τὴν ἑαυτοῦ· εἰς τὴν ἑαυτοῦ γῆν = εἰς τὴν πατρίδα του.
 ἠνδραγάθηκα· ἠνδραγαθῶ (-έω) = κάμνω κατορθώματα.

κομπάζω = καυχῶμαι.

ὑπολαβών· ὑπέλαβον, ἀόρ. τοῦ ὑπολαμβάνω = διακόπτο.

11. Κόραξ καὶ ἀλώπηξ.

ἐκαθεξόμην = ἐκάθισα, καθέζομαι = κάθημαι.

ἀφελέσθαι· ἀφειλόμην, ἀφαιροῦμαι (βλ. ἀνωτέρω ἀριθ. 3).

εὐμεγέθης -ους = ἀρκετὰ μέγας.

καλὸς = ὄραϊος.

παραστήσαι = νὰ δείξῃ.

φωνήν = φωνήν καλήν, φιδικήν.

βαλών· ἔβαλον, βάλλω = ρίπτο.

ἀνέκραγεν· ἀόρ. τοῦ κράζω = κραυγάζω.

κτῆσαι· προστακτ. τοῦ ἐκτησάμην, κτῶμαι = ἀποκτῶ.

12. Λέων καὶ ἄρκτος.

νεβρὸς ὁ = τὸ νεογνὸν τῆς ἐλάφου, ἐλαφάκι.

περιτυχόντες· περιέτυχον, ἀόρ. τοῦ περιτυγχάνω = συναντῶ.

οὐδέτερος = οὔτε ὁ ἓνας οὔτε ὁ ἄλλος.

ἀπαυδῶ (-άω) = ἀποκάμνω, κουράζομαι.

κατέκειντο ἐκλελυμένοι = ἐξαπλώθηκαν χωρὶς νὰ ἠμποροῦν νὰ κινηθοῦν.

περμιούσα = ἡ ὁποία ἐτριγύριζεν ἐκεῖ.

πεπτωκὼς ὁ -ότος = πεσμένος· τοῦ πίπτο.

ῥχετο φεύγουσα = ἔφυγε τρέχουσα, κοιν. τὸ ἔβαλε στὰ πόδια· οἴχομαι φεύγων = φεύγω τρέχων.

ἀναστήναι· ἀνέστην, ἀόρ. τοῦ ἀνίσταμαι = σηκώνομαι.

δείλαιος = δυστηγής, ταλαίπωρος.

μοχθῶ (-έω) = κοπιάζω.

13. Λέων καὶ μῦς.

ἐξαναστάς· ἐξάνεστην, ἀόρ. τοῦ ἐξάνισταμαι = σηκώνομαι (ξαφνικά).

ἀξία χάρις = ἀνταξία εὐεργεσία.

κάλως ὁ -ω = χονδρὸν σχοινίον.

τηνικαῦτα = τότε.

στένω = στενάζω.

κατεγέλασας· καταγελῶ τινος = εἰρωνεύομαι τινα.

ὥς μὴ προσδοκῶν = διότι δὲν ἐπερίμενες· προσδοκῶ (-άω).

κομειῖσθαι· κομιοῦμαι (-έομαι), μέλλ. τοῦ κομίζομαι = λαμβάνω.

ἴσθι· προστακτ. τοῦ οἶδα = γνωρίζω, μανθάνω.

ἔστι καὶ παρὰ μουσὶ χάρις = καὶ οἱ ποντικοὶ ἀνταποδίδουν τὴν εὐεργεσίαν.

14. Λέων καὶ ἀλώπηξ.

ἀλκῆ = σωματικὴ δύναμις.

πορίζω = προμηθεύω.

ἔγνω· ἀόρ. τοῦ γινώσκω = ἀποφασίζω.

ἐπίνοια = τέχνασμα, πονηρία.

παραγενόμενος· παραγίγνομαι (βλ. ἀνωτέρω ἀριθ. 9).

προσιόντα· προσιών -οῦσα -όν, μτχ. τοῦ προσέρχομαι.

κατήσθιον· κατεσθίω = τρώγω.

ἀπολομένων· ἀπολόμενος -η -ον, ἀπωλόμην, ἀόρ. τοῦ ἀπόλλυμαι = χάνομαι, φονεύομαι.

συνεῖσα· συνεῖς -εῖσα, -έν, μτχ. τοῦ συνήκα, ἀόρ. τοῦ συνήμι = ἐννοῶ, καταλαβαίνω.

στάσα· στάς -άσα, -άν, ἔστην, ἀόρ. τοῦ ἵσταμαι = στέλω.

ἄπωθεν = ἀπὸ μακρῶν.

πυνθάνομαι = ἐρωτῶ.

πῶς ἔχεις; = πῶς εἶσαι; εἶσαι καλὰ εἰς τὴν ὑγίαν σου;

κακῶς = ἄσχημα.

ἤρετο· ἠρόμην, ἀόρ. τοῦ ἐρωτῶ.

οὐκ εἰσίοι = δὲν εἰσήχετο, δὲν ἔμπαινε μέσα· εἰσίοι, εὐκτ. τοῦ εἰσέρχομαι: εἰσίοιμι, εἰσίοις, εἰσίοι.

εἰσῆλθον· ἄν = θὰ ἔμπαινα μέσα.

ἴχνη τὰ = πατήματα.

εἰσιόντων· εἰσιῶν -οῦσα -όν, μτχ. τοῦ εἰσέρχομαι.

ἐξιόντος· ἐξιῶν -οῦσα -όν, μτχ. τοῦ ἐξέρχομαι.

15. Λέων, λύκος καὶ ἀλώπηξ.

νοσῶ (-έω) = εἶμαι ἀσθενής.

κατακεκλιμένος· κατακέλιμαι, κατακλίνομαι.

λαβόμενος εὐκαιρίας = εὐρὸν εὐκαιρίαν.

παρ' οὐδὲν τίθεμαι = δὲν λογαριάζω διόλου.

τὸν πάντων τῶν ζῴων κρατοῦντα = τὸ δυνατότερον ἀπ' ὅλα τὰ ζῴα.

ἠχροάσατο· ἠχροασάμην, ἠχροῶμαι (-άομαι) = ἀκούω.

έβρουχάτο· βρουχῶμαι (-άομαι) = μουγκρίζω ἀπειλητικῶς.

ἀπολογίας καιρὸν αἰτήσασα = ἀφοῦ ἐζήτησε προθεσίαν νὰ ἀπολογηθῆ.

έφη = εἶπεν.

πανταχόσε περινοστήσασα = ἀφοῦ ἐγύρισα εἰς ὅλα τὰ μέρη.

κελεύσαντος· κελεύω = διατάσσω.

φησὶν = λέγει.

ἐκδείρης· ἐξέδειρα, ἐκδέρω = γδέρω.

ἀμφιέση· ἀμφιέσωμαι, ἠμφιεσάμην, ἀμφιέννυμαι = ἐνδύομαι.

αὐτίκα = ἀμέσως.

χρῆ = πρόπει.

δεσπότης = ὁ κύριος, ὁ ἀνώτερος.

πρὸς δυσμένειαν = πρὸς ἔχθραν, πρὸς τὸ κακόν.

16. Γεωργοῦ παῖδες.

παραινῶ (-έω) = συμβουλεύω.

πεῖσαι· ἔπεισα, πείθω.

ὀμοφρονῶ (-έω) = ὀμοноῶ, δὲν φιλονικῶ.

έγνω· έγνων, γινώσκω = ἀποφασίζω.

ἀχείρωτος = ἀσύλληπτος, ἀκατάβλητος.

εὐάλωτος = ὁ εὐκόλως καταβαλλόμενος, ὁ ἀνίκανος νὰ ὑπερασπίσῃ τὸν ἑαυτόν του.

17. Ὀδοιπόροι καὶ πλάτανος.

τρύχομαι = ὑποφέρω.

18. Παῖς ψεύστης.

νέμω = βόσχω.

βοῶ (-άω) = φωνάζω δυνατά.

δεῦτε = ἔλθετε, ἔλατε ἐδῶ.

οὐκέτι τις ἐπίστευε = κανείς δὲν ἐπίστευε πλέον.

ἄδεια = ἀσφάλεια.

διαφθείρω = καταστρέφω.

19. Ὀδοιπόροι καὶ ἄρκτος.

φθάσας· φθάνω = προφθάνω.

προσήμεγεν· ἄορ. β' τοῦ προσφέρω = πλησιάζω.

συνέχω = συγκρατῶ.

ἄπτομαι = ἐγγίζω.

ἀπαλλάσσομαι = ἀπομακρύνομαι.

εἰρήκει· ὑπερσ. τοῦ λέγω.

II. ΕΚ ΤΗΣ ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

A'. ΕΚ ΤΗΣ ΘΕΟΓΟΝΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΚΟΣΜΟΓΟΝΙΑΣ

1. Οὐρανὸς καὶ Γῆ.

δυναστεύω = βασιλεύω.

τεκνῶ (-όω) = ἀποκτῶ τέκνα, γεννῶ.

τίκτω = γεννῶ (ἐπὶ γυναικός).

προσαγορεύω = ὀνομάζω.

ἐκατόγχιρες· ὀνομάσθησαν οὕτω διὰ τὴν μεγίστην δυνάμιν των,
τρόπον τινὰ ὡς ἔχοντες ἑκατόν, πλείστον, χειρῶν δύναμιν.

ἔδησε· δῶ (-έω) = δένω.

ἔρεβώδης -ους = σκοτεινός.

ἐν Ἄδου (τόπῳ) = εἰς Ἄδην.

2. Κρόνος καὶ Ῥέα.

καταταρατῶ (-όω) = ῥίπτω εἰς τὸν Τάρταρον.

ἀνήγαγον· ἄορ. τοῦ ἀνάγω = φέρω, ὀδηγῶ ἐπάνω.

καθεῖρξε· καθεῖρξα, ἄορ. τοῦ καθεῖργνυμι = φυλακίζω.

ἑμιτὸν = ἐπιτετραμμένον.

ἀφαιρεθήσεται· ἀφαιροῦμαι τὴν ἀρχὴν = στεροῦμαι τὴν βασιλείαν,
μοῦ ἀρπάζουν τὴν βασιλείαν.

3. Γέννησις τοῦ Διὸς.

παραγίγνομαι = ἔρχομαι, μεταβαίνω.

Κούρητες ἢ Κουρήτες· οἱ πρότεροι ἱερεῖς τῆς Ρέας ἐν Κρήτῃ.

Δίκη· ὄρος ἐν Κρήτῃ, σήμερον Λασηθιώτικα βουνά.

Ἀμάλθεια· αἶψ, ἐκ τῶν μαστῶν τῆς ὁποίας ἐθίλαζεν ὁ Ζεὺς κατὰ τὴν βρεφικὴν ἡλικίαν.

σπαργανῶ (-όω) = περιτυλίσσω διὰ σπαργάνων.

4. Ζεὺς καὶ Τιτανομαχία.

τέλειος = ὁ εἰς ἀνδρικὴν ἡλικίαν.

ἐξήνεγκε· ἐξήνεγκον, ἄορ. ἐκφέρω πόλεμον = κηρύσσω πόλεμον.

κρατῶ τινος = νικῶ τινα.

διακληροῦμαι (-όομαι) = βάλλω κληρῶν.

λαγχάνω = ἐπιτυγχάνω διὰ κλήρου.

5. Γιγαντομαχία.

ἀκαταγώνιστος = ἀκατάβλητος.

ἡμένας· ἡμιαί, ἄπτομαι, ἄπτω = ἀνάπτω, θέτω πῦρ.

διαφέρω = ὑπερέχω.

λόγιον = μαντεία.

ἀπολεισθαι· ἀπολοῦμαι, μέλλ. τοῦ ἀπόλλυμαι = χάνομαι.

τελευτῶ (-άω) = ἀποθνήσκω.

ἐπεκαλέσατο· ἐπικαλοῦμαι (-έομαι) = ζητῶ, προσκαλῶ.

κεραυνῶ (-όω) = κτυπῶ μὲ τὸν κεραυνόν.

διαφθείρω = φονεύω.

6. Προμηθεύς.

λάθρα Διὸς· τὸ πῦρ ἦτο μόνον εἰς τὸν Ὀλυμπόν, εἰς τὸ ἐργαστήριον τῆς Ἀθηνᾶς καὶ τοῦ Ἡφαίστου· δὲν ἐπετρέπετο δὲ νὰ δοθῇ εἰς τοὺς ἀνθρώπους ἄνευ τῆς ἀδείας τοῦ Διὸς.

νάρθηξ -ηκος ὁ = φυτὸν ἔχον παχειάν ἐντεριώνην, ἢ ὁποία, ὅταν ἀναρθῇ, καίεται βραδέως ὡς ἴσκα, κοιν. κουφοξυλιά.

ἦσθετο· ἦσθόμην, αἰσθάνομαι = μανθάνω.

προσηλῶ (-όω) = καρφώνω.

λοβοὶ = τὰ τμήματα, ἐκ τῶν ὁποίων φυσικῶς ἀποτελεῖται τὸ ἦπαρ, τὸ συκώτι.

ἔτινε· δίκην τίνω = τιμωροῦμαι· τίνω = πληρόνω.
 γυναῖκα ἄγομαι = παίρνω γυναῖκα, νυμφεύομαι.

7. Δευκαλίων καὶ κατακλυσμός.

ὑποθεμένου· ὑπεθέμην, ἄορ. τοῦ ὑποτίθεμαι = συμβουλεύω.

λάρναξ -ακος ἢ = σκαφίδιον, πλοιάριον.

ἔτεκμήνατο· τεκταίνομαι = κατασκευάζω.

ἐπιτήδεια τὰ = τροφίμα.

ἐνθέμενος· ἐνεθέμην, ἐντίθεμαι = θέτω ἐντός.

εἰσέβη· εἰσβαίνω = μπαίνω μέσα, εἰσέρχομαι.

ὑέτος ὁ = βροχή.

χέας· μετγ. τοῦ ἔχεα, ἄορ. τοῦ χέω = χύνω.

κατέκλυσε· κατακλύζω = καλύπτω μὲ ὕδατα.

διαφθαρήναι· διεφθάρην, διαφθείρομαι = ἀποθνήσκω.

Παρνασσῶ προσίσχει = κἀθηται ἐπὶ τοῦ Παρνασσοῦ.

ὄμβρος = ὑέτος.

ἐκβάς· ἐξέβην, ἐκβαίνω.

φύξις· ἐπίθετον τοῦ Λιός, ὡς προστάτου τῶν φευγόντων.

αἰροῦμαι (-έομαι) = ἐκλέγω, προτιμῶ.

αἴροντες· αἴρω = σηκώνω, λαμβάνω ἐκ τοῦ ἐδάφους.

8. Ἕλληνες.

τέως = ἕως τότε.

ἀφ' ἑαυτοῦ = ἀπὸ τὸ ὄνομά του.

μερίζω = διαμοιράζω.

τὴν πέραν Πελοποννήσου χώραν· τὴν σημερινὴν Δωρίδα.

9. Ἡ Δημήτηρ ἐν Ἐλευσίनि.

περιήει· περιήειν, παρκατ. τοῦ περιέρχομαι.

κατέλιπεν οὐρανὸν = ἔφυγεν ἀπὸ τὸν οὐρανόν.

εἰκασθεῖσα· εἰκάσθην, εἰκάζομαι = γίνομαι ὅμοιος, λαμβάνω τὴν μορφήν τινος.

ἦκεν = ἦλθε, παρκατ. τοῦ ἦκω = ἔχω ἔλθει.

ἀγέλαστος πέτρα· ὠνομάσθη οὕτω, διότι ἐπ' αὐτῆς καθήμενη ἡ Δημήτηρ ἦτο περίλυπος.

κατετίθει· κατατίθημι = θέτω, βάλω.

περιήρει· περιαιρῶ (-έω) = ἀφαιρῶ, ἀποσπῶ.
 ἐπετήρησεν· ἐπιτηρῶ (-έω) = παρακολουθῶ κρυφίως.
 καταλαβοῦσα = ὅτε εἶδεν.
 ἀναβοῶ (-άω) = κραυγάζω.
 ὑπὸ τοῦ πυρός ἀνηλώθη = ἐκίη ὑπὸ τοῦ πυρός.
 ἐξέφηνε· ἀόρ. τοῦ ἐκφαίνω = φανερόνω.
 πτηνοὶ δράκοντες = περρωτοὶ ὄφεις.
 πυρὸς ὁ = σίτος.

Β'. ΗΡΑΚΛΗΣ

1. Γέννησις Ἡρακλέους. Πρῶτα κατορθώματα.

Ἄμφιτρύων -ωνος· βασιλεὺς τῶν Θηβῶν.
 διὰ τὰ ὑπὲρ ἀνθρώπων ἔργα = διὰ τὰ ὑπεράνθρωπα κατορθώ-
 ματά του.
 Διὸς... γενέσθαι = ὅτι ἦτο υἱὸς τοῦ Διός.
 εὐνή = κλίνη.
 ἄγχω = σφίγγω τὸν λαμόν.
 βουκόλιον = ἀγέλη βοῶν, κοιν. βουκολιό.
 ἀστοχῶ (-έω) = ἀποτυγχάνω.
 ἄρματηλατῶ (-έω) = διευθύνω ἄρμα.
 κιθαρῳδῶ (-έω) = παίζω κιθάραν καὶ συγχρόνως τραγουδῶ.
 ἀνεΐλε· ἀνεΐλον, ἀόρ. τοῦ ἀναιρῶ = φονεύω.
 φθειρώ = διαφθείρω = φονεύω.
 ἡμφιέσατο· ἡμφιεσάμην, ἀόρ. τοῦ ἀμφιέννυμαι = ἐνδύομαι.
 ἀνακάμπτω = ἐπιστρέφω.
 θήρα = κυνήγιον.
 δασμὸς ὁ = φόρος.
 Μινύαι οἱ λαὸς ἀρχαιότατος κατοικῶν ἐν Βοιωτία.
 πολεμαρχῶ (-έω) = εἶμαι πολέμαρχος, στρατηγός.
 ἐτρέψατο = ἔτρεψεν εἰς φυγὴν· τρέπομαί τινα.
 φέρω δασμὸν = πληρώνω φόρον.
 ἀριστεῖον = βραβεῖον ἀρετῆς, γενναιότητος.

2. Μανία Ἡρακλέους.

μανῆναι· ἐμάνην, ἀόρ. τοῦ μαίνομαι = πάσχω μανίαν, παραφρονῶ.

καταδικάσας ἑαυτοῦ φυγῆν = καταδικάσας τὸν ἑαυτόν του εἰς ἔξορίαν.

Δελφοί· πόλις ἐν Φωκίδι, ὅπου ἦτο τὸ περίφημον μαντεῖον τοῦ Ἄ-
πόλλωνος.

πυνθάνομαι τοῦ θεοῦ = ἐρωτῶ τὸν θεόν.

Πυθία· ἡ ἱέρεια τοῦ ἐν Δελφοῖς μαντείου, ἡ λέγουσα τοὺς χρησμούς.

Τίρυνς ἢ, γεν. Τίρυνθος· ἀρχαιοτάτη πόλις τῆς Ἀργολίδος, κειμένη
μεταξὺ Ἀργους καὶ Ναυπλίου.

Εὐρυσθεύς· βασιλεὺς τῶν Μυκηναίων καὶ τῆς Τίρυνθος.

λατρεύω τινὶ = ὑπηρετῶ εἰς τινα.

ἄθλος ὁ = ἀγώνισμα, κατόρθωμα.

3. Νεμεαῖος λέων.

Νεμεαῖος = ὁ ἐν Νεμέᾳ ζῶν. Νεμέα· δασώδης κοιλάς εἰς τὴν Ἀργο-
λίδα παρὰ τὴν Κόρινθον.

ἔμαθεν ἄτρωτον ὄντα = ἐνόησεν ὅτι ὁ λέων ἦτο ἄτρωτος.

ἄτρωτος = ὁ μὴ δυνάμενος νὰ τραυματισθῇ.

ἀνατεινόμενος· ἀντεινάμην· ἀνατεινόμεαι τὸ ῥόπαλον = σηκώνω
ὑψηλὰ τὸ ῥόπαλον διὰ νὰ κτυπήσω.

ἀμφίστομος = ὁ ἔχων δύο στόματα.

ἀπφοδομήσεν· ἀποικοδομῶ (-έω) = ἀποκλείω, φράσσω διὰ τοίχου.

ἐπεισηλθε τῷ θηρίῳ = εἰσηλθε κατόπιν τοῦ θηρίου.

κατασχών· κατέσχω, κατέχω = κρατῶ, συλλαμβάνω.

περιθεῖς τὴν χεῖρα τῷ τραχήλῳ = ἀφοῦ περιέβαλε τὸν τραχήλον
διὰ τοῦ βραχίονος.

4. Λερναία ὕδρα.

Λερναῖος = ὁ ἐν τῇ Λέρνῃ ζῶν. Λέρνη· ἔλος ἐν Ἀργολίδι.

ὕδρα = ὄφις τερατώδης.

ἔλος -ους τὸ = κοῖλος τόπος ὑδατώδης ἢ πηλώδης καὶ ὡς ἐκ τούτου
ἄβητος κατὰ τὸ πλεῖστον.

ἐκτραφεῖσα· ἐξετράφην, ἐκτρέφομαι = τρέφομαι, ἀναπτύσσομαι.

βοσκήματα = τὰ βόσκοντα κτήνη, π.χ. πρόβατα, αἰγες, βόες.

ἐπιβάς· ἐπέβην, ἐπιβαίνω ἄρματος = ἀναβαίνω εἰς τὸ ἄρμα.

ἡνιοχῶ (-έω) = κρατῶ τὰς ἡνίας, διευθύνω τοὺς ἵππους.

ἀνύτω = κατορθώνω, φέρω ἀποτέλεσμα.

ἀναφύομαι = ἀναγεννώμαι.

ὕλη = δάσος.

ἐμπρήσας· ἐνέπρησα, ἄορ. τοῦ ἐμπίμπρημι = πυροπολῶ, καίω.

δαλὸς ὁ = δαυλός, ξύλον καιόμενον εἰς τὸ ἄκρον.

τὰς ἀνατολὰς τῶν κεφαλῶν = τὰς ἐκφύσεις, τὰς γενέσεις τῶν κεφαλῶν.

κατώρυξε· κατορύσσω = θάπτω εἰς τὴν γῆν.

οἰστός = βέλος.

ἰὸς ὁ = δηλητήριο.

κατηρίθμησε· καταριθμῶ (-έω) = συγκαταριθμῶ, λογαριάζω.

περιεγένετο· περιγίγνομαι τινος = νικῶ τινα.

5. Χρυσόκερος ἔλαφος.

ἐνεγκεῖν· ἤνεγκον, ἄορ. τοῦ φέρω.

Οἰνὸν· τόπος τις τῆς Ἀργολίδος.

τρῶσαι· ἔτρωσα, ἄορ. τοῦ τιτρώσκω = τραυματίζω.

ἦν τῆς Ἀρτεμίδος ἱερά = ἦτο ἱερὸν κτήμα τῆς Ἀρτεμίδος καὶ ἐπομένως ὑπὸ τὴν προστασίαν αὐτῆς.

ἐνιαυτός = ἔτος.

καμουσαν· ἔκαμον, ἄορ. τοῦ κάμνω = ἀποκάμνω, κουράζομαι.

Λάδων -ωνος ὁ· παραπόταμος τοῦ Ἀλφειοῦ.

6. Ἐρυμάνθιος κάρπος.

Ἐρυμάνθιος = ὁ ζῶν εἰς τὸ ὄρος τῆς Ἀρκαδίας Ἐρυμανθον.

κάρπος = ἄγριος χοῖρος.

Ψωφίς -ῖδος ἢ πόλις τῆς Ἀρκαδίας.

ὀρμῶμαι (-άομαι) = ξεκινῶ.

λόχη ἢ = τόπος ἄβατος διὰ τοὺς πολλοὺς καὶ πυκνοὺς θάμνους.

ἐμβροχίζω = διὰ βρόχου, διὰ παγίδος, συλλαμβάνω.

7. Ἡ κόπρος τοῦ Αὐγείου.

ἐκφορησαι· ἐκφορῶ (-έω) = βγάζω ἔξω.

αὐλή· περιτοιχισμένος τόπος, μάνδρα.

σηκάζομαι = ἐγκλείομαι (ἐντὸς μάνδρας).

ἀμύθητος = ἀλογάριastos, πολὺς.

φάσκω = λέγω.

ἀπιστώ (-έω) = δὲν πιστεύω.
τὸν θεμέλιον ἐξέβαλε = ἐδημιούργησε ρῆγμα εἰς τὰ θεμέλια.
παροχετεύω = διοχετεύω, δι' ὄχτου κανῶ νὰ ρεῦσῃ.
ἐξηνέχθη ἄορ. τοῦ ἐκφέρομαι = ἐξάγομαι.
ἐπιτετέλεσται = ἔχει ἐκτελεσθῆ, τοῦ ρ. ἐπιτελοῦμαι (-έομαι).
ἀπεδίδου παρατ. τοῦ ἀποδίδωμι = δίδω τι, τὸ ὁποῖον χροεωστῶ.
προσεδέξατο = κατηρίθμησε (βλ. ἀνωτέρω ἀριθ. 4).

8. Στυμφαλίδες ὄρνιθες.

ὄρνιθας· ὄρνις -ιθος ἢ καὶ ὄ = πτηνόν.
συνηρεφῆς -οῦς = σκεπασμένος.
μυρία = ἀναρίθμητοι, ἄπειροι.
ἀμηχανοῦντος· ἀμηχανῶ (-έω) = ἀπορῶ.
χαλκοῦς = χάλκινος.
Ἕφαιστος· θεὸς τοῦ πυρός, σιδηρουργός.
φοβῶ (-έω) τινα = κάμνω τινὰ νὰ φοβηθῆ, ἐκφοβίζω.
δέους· δέος· τὸ = φόβος.
ἀναπέτομαι = πετῶ ὑψηλά, ἀπομακρύνομαι.

9. Ὁ Κρῆς ταῦρος.

ἀγαγεῖν· ἤγαγον, ἄορ. τοῦ ἄγω = κομίζω.
θεασάμενος· ἐθεασάμην, θεῶμαι (-άομαι) = παρατηρῶ.
ἠγρίωσε· ἠγριῶ (-όω) = κάμνω ἄγριοι.
εἴασεν· εἴασα, εἶῶ (-άω) = ἀφήνω.
ἄφρετος = ἐλεύθερος.
διαλυμαίνομαι = βλάπτω.

10. Αἱ Διομήδους ἵπποι.

μάχιμος = ἱκανὸς εἰς τὴν μάχην.
συνέπομαι = συνακολουθῶ.
βιασάμενος· ἐβιασάμην, βιάζομαι τινα = διὰ τῆς βίας καταβάλλω
 τινά.
οἱ ἐπὶ ταῖς φάταις τῶν ἵππων = οἱ ἵπποκόμοι.
ἐπιβηθῶ (-έω) = σπεύδω ἐναντίον τινός.
πρὸς τοὺς Βίστονας ἀγωνισάμενος = ἀγωνισθεὶς ἐναντίον τῶν
 Βιστόνων.

ἀφέντος· ἀφείς, μετχ. τοῦ ἀφῆκα, ἀόρ. τοῦ ἀφήμι = ἀφίνω ἐλεύθερον.
ἀπώλοντο· ἀπωλόμην, ἀόρ. τοῦ ἀπόλλυμαι = χάνομαι.

11. Ὁ ζωστήρ τῆς Ἴππολύτης.

Θερμώδων -οντος ὁ ποταμὸς ἐν Πόντῳ.

ἔθνος μέγα τὰ κατὰ πόλεμον = ἔθνος περιφημον ὡς πρὸς τὰ πολεμικά.

ἀσκῶ (-έω) ἀνδρείαν = προσπαθῶ νὰ εἶμαι γενναῖος.

σύμβολον = σημεῖον.

ἐπὶ τοῦτον τὸν ζωστήρα... ἐπέμπετο = τοῦτον τὸν ζωστήρα διὰ νὰ λάβῃ... ἐστάλη.

τίνος χάριν ἦκοι = διὰ ποῖον σκοπὸν ἦλθε.

πυθομένη· ἐπυθόμην, ἀόρ. τοῦ πυνθάνομαι = ἐρωτῶ.

ὑπέσχετο· ὑπεσχόμην, ἀόρ. τοῦ ὑπισχνούμαι = ὑπόσχομαι.

οἶομαι = νομίζω.

βασιλῆς -ίδος ἡ = βασίλισσα.

καταθέω = τρέχω, σπεύδω.

ἀφαιροῦμαι (-έομαι) = ἀφαιρῶ.

ἐτρέψατο (βλ. ἀνωτέρω, ἀριθ. 1 σεδ. 51).

12. Αἱ βόες τοῦ Γηρυόνου.

Γηρυόνης· βασιλεὺς τῆς Ἐρυθρίας.

φοινικᾶς· ὁ φοινικοῦς, ἡ φοινικῆ, τὸ φοινικοῦν = πορφυροῦς, κόκκινος.

Λιβύης ἐπέβη = ἐπέρασεν εἰς τὴν Λιβύην.

ὄροι οἱ = σύνορα, ἄκρα.

στήλη = σημάδι, συνήθως πλάξ ἢ λίθος.

αὐλίζομαι = διανυκτερεύω.

παίω = κτυπῶ.

πυθόμενος· ἐπυθόμην, πυνθάνομαι = ἐρωτῶ (πρὸβλ. ἀλλαγοῦ διάφορον σημασίαν τοῦ ῥήματος).

ἀποθνήσκω = φονεύομαι.

13. Τὰ χρυσᾶ μῆλα τῶν Ἑσπερίδων.

Ἵπερβόρειοι· λαὸς κατοικῶν εἰς τὰ πρὸς βορρᾶν ἔσχατα τῆς γῆς, ὅπου ὁ Ἄτλας ἐβάσταζε τὸν οὐρανόν.

δράκων -οντος ὁ = ὄφις.

Ἑσπερίδες· ἔνν. νύμφαι.

πόλος ὁ = ὁ οὐρανός.

ἐδέξατο· δέχομαι = ἀναλαμβάνω.

δρεψάμενος· δρέπομαι = κόπτω ἀπὸ τὸ δένδρον.

κομιῶ (-έω)· μέλλ. τοῦ κομίζω.

ἀνέχω = κρατῶ, βαστάζω.

δεῖται· δέομαι αὐτοῦ = τὸν παρακαλῶ.

ἕως ἄν.. ποιήσεται = μέχρι ὅτου κατασκευάσῃ.

σπεῖρα ἧ = κουλούρα.

14. Ὁ Κέρβερος.

Κέρβερος ὁ· κύων τερατώδης, φύλαξ τοῦ Ἅδου.

κατὰ τοῦ νότου = ἐπὶ τῆς ῥάχεως· τὸ ἄνωτον.

οὔ = ὄπου.

χωρίς, ὧν εἶχεν, ὄπλων = ἄνευ τῶν ὄπλων, τὰ ὅποια εἶχε, δηλ.

ἄνευ τοῦ ροπαλοῦ καὶ τῆς λεοντῆς.

κρατήσαντα = ἀφοῦ τὸν καταβάλλῃ.

συνέχω = κρατῶ, συγκρατῶ.

15. Ἡρακλῆς καὶ Δηιάνειρα.

Καλυδῶν -ῶνος ἡ· χώρα τῆς Αἰτωλίας.

Οἰνεὺς -έως ὁ· βασιλεὺς τῆς Καλυδῶνος.

μνηστεύομαι τὴν Δηιάνειραν = ζητῶ σύζυγον τὴν Δηιάνειραν.

εἰκασμένον ταύρω = λαβόντα τὴν μορφήν ταύρου.

ἀπολαμβάνω = λαμβάνω πίσω.

Ἀμάλθεια (βλ. ἀνωτέρω, ἀριθ. 3 σελ. 49).

βρωτὸν = φαγητόν, κάθε φαγώσιμον.

16. Θάνατος Ἡρακλέους.

πυρὰν ἐποίησε = ἔκαμε σωρὸν ἀπὸ ξύλα.

ὑφάπτω = θέτω πῦρ ὑποκάτω· ἀόρ. ὑφῆμα.

Ποίας ὁ, γεν. Ποίαντος.

κατὰ ζήτησιν ποιμνίων = πρὸς ἀναζήτησιν τῶν ποιμνίων του.

Γ'. ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΗ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ

1. Ἴνῳ ἐπιβουλεύει τῷ Φοῖξῳ καὶ τῇ Ἑλλῃ.

ἐπιβουλεύω τινὶ = σκέπτομαι κακὸν ἐναντίον τινός, μισῶ τινα.
 πυρὸς ὁ = σῖτος.

φρύγω = φρυγανίζω, καφαλίζω, παθ. παρακ. πέφρυγμα.

ἀπαλλαγὴν ἐπυνθάνετο τῆς ἀφορίας = ἠρώτα, μὲ ποῖον τρόπον
 θὰ ἀπαλλαγθῶν ἀπὸ τῆν ἀφορίαν.

ἀνέπεισε· ἀναπεΐθω = πείθω.

εἷη κεχρησμένον = ἐδόθη χρησμός.

2. Φοῖξος ἀφικνεῖται εἰς Κόλχους.

ὥς ἐγένετο = ὅταν ἐφθασαν.

ὄλισθον· ἄορ. τοῦ ὄλισθάνω = γλιστρῶ.

βυθὸς ὁ = τὸ βάθος τῆς θαλάσσης.

Δί... φυξίῳ (βλ. ἀνωτέρω ἀριθ. 7 σελ. 50).

3. Πελλίας πέμπει Ἰάσονα ἐπὶ τὸ χουσόμαλλον δέρας.

ληψόμενος = διὰ νὰ λάβῃ· λήψομαι μέλλ. τοῦ λαμβάνω.

μαντεύομαι περὶ τινος = ζητῶ χρησμὸν περὶ τινος.

ἔχρησεν· χρω (-ήω) = δίδω χρησμόν.

μονοσάνδαλος = ὁ φορῶν τὸ ἐν σανδάλιον, τὸ ἐν πέδιλον.

φυλάξεσθαι· φυλάττομαι τινα = προφυλάττομαι ἀπὸ κάποιου.

ὅ,τι δηλοῖ ὁ χρησμός = τί σημαίνει ὁ χρησμός.

μεταπέμπομαί τινα = προσκαλῶ τινα.

κατὰ γεωργίαν = πρὸς καλλιέργειαν (τῶν ἀγρῶν του).

κατέμαθε τοῦτον ὄντα = ἐνόησεν ὅτι αὐτὸς εἶναι.

ἐπὶ τὸ δέρας ἐλθεῖν = νὰ μεταβῇ καὶ νὰ φέρῃ τὸ δέρας.

4. Ἰάσων παρασκευάζεται πρὸς ἀπόπλουν.

ἐπικαλοῦμαι Ἄργον = ζητῶ τὴν βοήθειαν τοῦ Ἄργου.

ὑποθεμένης· ὑπεθέμη, ὑποτίθεμα = συμβουλεύω.

πυνθάνομαι τοῦ θεοῦ περὶ τοῦ πλοῦ = ἐρωτῶ τὸν θεὸν περὶ τοῦ
 ταξιδίου.

ὅ,τι περ ἄνθος ἀνδραγαθίας = τὸ ἄνθος τῆς γενναιότητος.

5. Ὁ μάντις Φινεύς ἀπαλλάσσεται τῶν Ἀρπυιῶν.

ἀναχθέντες ἀνάγομαι = πλέω ἐκ τοῦ λιμένος εἰς τὸ πέλαγος, ἀποπλέω.

προσίσχω Λήμνω = προσορμίζομαι εἰς τὴν Λῆμον.

καταντῶ (-άω) εἰς Σαλμυδησόν = φθάνω εἰς τὴν Σαλμυδησόν.

ὁπότε... παρατιθεῖτο = ὁσάκις παρετίθετο.

ἔδεσμα = φαγητόν.

ἀνάπλευα· ὁ καὶ ἡ ἀνάπλευς, τὸ ἀνάπλευον = γεμᾶτος.

διδάσκω = συμβουλεύω.

σπασάμενος· ἐσπασάμην, σπῶμαι τὸ ξίφος = σύρω τὸ ξίφος.

6. Ἡ Ἀργὸν διαπλέει τὸν πόρον τῶν Συμπληγάδων.

μηνύω = δεικνύω.

πέτρα = βράχος.

πνεῦμα = ἄνεμος.

πόρος ὁ = πέρασμα στενόν, πορθμός.

ἀφείναι· ἀφῆκα, ἀφίημι διὰ τῶν πετρῶν = ἀφήνω νὰ περάσῃ διὰ μέσου τῶν βράχων.

πελειᾶς -άδος ἢ = περιστερά.

διαπετομένης = ἐνῶ ἐπετοῦσε διὰ μέσου τῶν βράχων.

σύμπτωσις τῶν πετρῶν = σύγκρουσις τῶν βράχων.

ἐπιτηρήσαντες· ἐπιτηρῶ (-έω) = παρακολουθῶ, προσέχω.

ἀναχωρῶ (-έω) = γυρίζω πίσω· ἀναχωρούσας τὰς πέτρας = ὅταν οἱ βράχοι ἀπεσύροντο, ὅταν ἤνοιγον τὸν πόρον.

εἰρεσία = κωπηλασία.

εὔτονος = δυνατός.

ἄφλαστα τὰ = μέρος τῆς πρύμνης, τὸ ὁποῖον ἐξέρχει πρὸς τὰ ἄνω.

ἔστησαν = ἐστάθησαν ἀκίνητοι.

7. Ὁ Ἰάσων λαμβάνει τὸ δέρας.

μεγέθη διαφέροντες = ἐξαιρετικοὶ κατὰ τὸ μέγεθος.

πῶς ἂν δύναιτο = πῶς θὰ ἠμπορέσῃ.

συνεργήσειν· συνεργῶ (-έω) τι = βοηθῶ τινα.

ἐπηγγείλατο· ἐπαγγέλλομαι = ὑπόσχομαι.

ἐγχειριεῖν· ἐγχειρίζω = δίδω εἰς τὰς χεῖρας.

ἔξειν· ἔξω, μέλλ. τοῦ ἔχω.

- ἀπάξειν ἀπάξω, ἀπάγω = ὀδηγῶ.
 ὁμόσαντος ὁμοσα, ἄορ. τοῦ ὄμνυμι = ὁμοζίζομαι.
 φαρμακεύτρια = μάγισσα.
 χρισθέντα ἐχρίσθην, χρίομαι = ἀλείφομαι.
 πρὸς μίαν ἡμέραν = ἐπὶ μίαν ἡμέραν.
 ἀδικήσεσθαι = ὅτι θὰ πάθῃ κακόν.
 μέλλουσιν ἀναδύεσθαι = θὰ ἐξέλθουν.
 ἐπ' αὐτὸν = ἐναντίον του.
 ἄπωθεν = ἀπὸ μακρῶν.
 ἐκ τούτου = ἔνεκα τούτου, δηλ. ἐξ αἰτίας τῶν λίθων, οἱ ὁποῖοι θὰ ἔπιπτον μεταξύ των.
 νεῶς ὁ = ναός.
 ἄλσος τὸ = δάσος.
 ἐμάστευσε μαστεύω = ζητῶ.
 σὺν πολλῷ πυρί· τὸ ὁποῖον δηλαδὴ ἐφύσων ἐκ τοῦ στόματος.
 ἀνήρει· ἀναιρῶ = φονεύω (βλ. ἀνωτέρω ἀριθ. 1 σελ. 51).
 καταφλέγω = καίω, πυρπολῶ.
 φθιάσασα... ἤγαγε = ἐπρόφθασε καὶ ὠδήγησεν.

III. ΕΚ ΤΗΣ ΑΙΛΙΑΝΟΥ ΠΟΙΚΙΛΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

1. Ἀρταξέρξης καὶ Ὁμίσης

- ροῖα = ρόδι.
 ἐπὶ λίκνου = ἐντὸς κανίστρου· διότι τόσον μεγάλο ἦτο τὸ ρόδι.
 οἴκοθεν = ἀπὸ τὸ σπίτι του.
 ὑπερήσθη ὑπερήδομαι = χαίρω ὑπερβολικά.
 Μίθρας· θεὸς τῶν Περσῶν, ὁ ἥλιος ὡς θεός.

2. Θράσυλλος ὁ Αἰξωνεύς.

- καινή... μανία = πρωτοφανὴς τρέλα.
 καταίρω (ἐπὶ πλοίου) = εἰσέρομαι εἰς τὸν λιμένα, εἰσπλέω.
 ἀπαίρω (ἐπὶ πλοίου) = ἐξέρομαι ἀπὸ τὸν λιμένα, ἐκπλέω.
 ἀπογράφομαι τὰ πλοῖα = καταγράφω, κρατῶ κατάλογον τῶν πλοίων.
 εἰσιούσιν· εἰσιόν, -ούσα, -όν, μετχ. τοῦ εἰσέρομαι.

ιάσασθαι: ιασάμην, ἰῶμαι (-όμαι) = θεραπεύω.

ἤσθηται: ἤσθη, ἤδομαι = εὐχαριστοῦμαι (βλ. καὶ ἀνωτέρω ἀριθ. 1).

3. Φερεινὴ Ὀλύμπια θεάται.

ἀγωνιούμενον: ἀγωνιοῦμαι, μέλλ. τοῦ ἀγωνίζομαι.

κωλύω = ἐμποδίζω.

Ἑλλανοδίκαί οἱ: ἐποπτεύοντες τοὺς ἀγῶνας καὶ παρέχοντες τὰ βραβεῖα εἰς τοὺς νικητάς.

ἔξενίκησε τὸν νόμον = ἔκαμεν, ὥστε νὰ παραβῆθῃ ὁ νόμος.

εἶργω τῆς θεάς τὰς γυναῖκας = δὲν ἐπιτρέπω τὴν θῆαν εἰς τὰς γυναῖκας.

4. Οἱ τῶν Ἑλλήνων ἄριστοι.

ἐν πενίᾳ διαζῶ = ζῶ φτωχικά.

καὶ τοὺς φόρους τοῖς Ἑλλησι τάξας: ὁ Ἀριστείδης ὥρισε τοὺς φόρους τῶν συμμάχων κατὰ τὴν πρώτην Ἀθηναϊκὴν συμμαχίαν.

ἐντάφια = τὰ ἀναγκαῖα χρήματα διὰ τὴν ταφήν.

καλὸς κάγαθός = τίμιος καὶ εὐγενής.

ἑασάτω: εἴασα, εἶω = ἐπιτρέπω, ἀφήνω.

ἐφόδιον = τὰ ἀναγκαῖα χρήματα πρὸς διατροφήν κατὰ τὴν ἐκστρατεῖαν.

5. Λακεδαιμονίων μητέρες.

πυνθάνομαι = μανθάνω

κεῖσθαι = ὅτι εἶχον φονευθῆ.

ἐπισκοπῶ = παρατηρῶ, ἐξετάζω.

γαυροῦμαι (-όμαι) = ὑπερηφανεύομαι.

σεμνὸν ὀρῶ = βλέπω, κοιτάζω μὲ σοβαρότητα.

εἰ δὲ ἄλλως = ἂν δὲ ἀντιθέτως.

αἰδοῦμαι (-έομαι) = αἰσχύνομαι, ντροπιάζομαι.

πολυάνδριον: νεκροταφεῖον, ὅπου ἐθάπτοντο ὅποιοιδήποτε, καὶ οἱ τυχαῖοι νεκροί.

6. Κρητῶν νόμος.

ψυχαγωγοῦμαι (-έομαι) = τέρομαι, εὐχαριστοῦμαι.

τῇ μνήμῃ διαλαμβάνω = συγχρατῶ εἰς τὴν μνήμην.

7. Λακωνικοὶ νόμοι.

ἀτέλεια στρατείας = ἀπαλλαγὴ ἀπὸ στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν.
ἀφείσθαι ἀφείμαι, παρακ. τοῦ ἀφίεμαι = ἀπαλλάσσομαι.
λειτουργία = χορηματικὴ εἰσφορὰ εἰς τὸ κράτος.
οὐκ ἐξήν = δὲν ἦτο ἐπιτετραμμένον.
σκυλεύω = ἀφαιρῶ τὰ ὄπλα ἢ ἄλλα πράγματα τοῦ φονευθέντος ἐχθροῦ.
θαλλὸς = κλάδος δένδρου, κυρίως τῆς ἐλαίας.
φοινικίς -ίδος = ξουθρὸν ἱμάτιον.

8. Νόμος Ἀττικός.

περιτύχη περιέτυχον, περιτυγχάνω τινὶ = συναντῶ τινα.
ἐπιβάλλω αὐτῷ γῆν = ῥίπτω ἐπάνω εἰς αὐτὸ χῶμα.
ἦν φυλαττόμενον παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις = τὸ ἐκρατοῦσαν οἱ Ἀθηναῖοι ὡς ἔθιμον.
βοῦς ἀρότης = βόδι καματερό.
πονήσαντα πονῶ (-έω) = κοπιᾶζω.
εἶη ἂν γεωργός = εἶναι, θεωρεῖται σὰν γεωργός.
κάματος = κόπος.
κοινωνός = αὐτὸς ποὺ λαμβάνει μέρος, μέτοχος.

9. Αἰνείου εὐσέβεια.

ἑάλω ἑάλων, ἄορ. τοῦ ἄλισκομαι = κυριεύομαι.
οἰκτίραντες ὄκτιρα, οἰκτίρω = λυποῦμαι, εὐσπλαγχνίζομαι.
ἀλίσκομένων ἄλισκομαι = συλλαμβάνομαι, αἰχμαλωτίζομαι.
τύχη = συμφορὰ.
ἀπιέναι ἀπαρ. τοῦ ἀπέρχομαι.
ἀμελῶ τινος = ἀδιαφορῶ διὰ κάποιον.
πατρῶοι θεοὶ = οἱ θεοὶ τῶν πατέρων, τῶν προγόνων.
συνεχώρησαν συγχωρῶ λαβεῖν = ἐπιτρέπω νὰ λάβῃ.
γεγηρακότα = γέροντα ἢ γεγήρακα = εἶμαι γέρον.
ἀναθέμενος ἀναθέμην ἄορ., ἀνατίθεμαι τοῖς ὅμοις = φορτώνομαι εἰς τοὺς ὅμους.
τὰ οἰκεῖα κτήματα = τὰ πράγματά του.

10. Τίτομος καὶ Μίλων.

περιέτυχεν περιτυγχάνω = συναντῶ.

μέγα φρονῶ = υπερηφανεύομαι.

λαβεῖν πείραν τῆς ἰσχύος αὐτοῦ = νὰ δοκιμάσῃ τὴν δύναμίν του.

οὐδὲν μέγα ἰσχύειν = ὅτι δὲν ἔχει μεγάλην δύναμιν.

ἦρε· ἦρα, ἀόρ. τοῦ αἴρω = σηκώνω.

μόλις = μὲ δυσκολίαν.

στάς ὁ· μετχ. τοῦ ἕστην τοῦ ῥ. ἵσταμαι = στέκομαι.

λαμβάνω τοῦ ποδός = πιάνω ἀπὸ τὸ πόδι.

ἀποδραῖναι = νὰ φύγῃ, ἀόρ. τοῦ ἀποδιδράσκω.

ὁμοίως κατεῖχε = ὁμοίως ἔκρατούσε.

IV. ΕΚ ΤΩΝ ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΝΕΚΡΙΚΩΝ ΔΙΑΛΟΓΩΝ

1. Ἑρμοῦ καὶ Χάρωνος.

λογισώμεθα· ἐλογισάμην, λογίζομαι = λογαριάζω.

πορθμεὺς (-έως) ὁ· ὁ λεμβοῦχος ποῦ περνᾷ τοὺς ἄλλους ἀπὸ τὴν μίαν ὄρθην εἰς τὴν ἄλλην. Ἐδῶ πορθμεὺς εἶναι ὁ Χάρων.

αὐθις = πάλιν.

ἐρίζω = φιλονικῶ.

ἄγκυραν ἐντειλαμένῳ ἐκόμισα = σοῦ ἔφερα μίαν ἄγκυραν, ποῦ μοῦ παρήγγειλες.

πέντε δραχμῶν = ἀντὶ πέντε δραχμῶν.

πολλοῦ λέγεις = πολλὰ λές (δηλ. ἀκριβᾶ τὴν ἀγόρασες).

Ἄιδωνεὺς = Ἄιδης.

τῶν πέντε ἐπριάμην = πέντε δραχμὰς τὴν ἀγόρασα.

τίθει = βάλει.

ἀκέστρα ὑπὲρ τοῦ ἰστίου = σακοροφάρα γιὰ τὸ πανί.

ἐπιπλάσαι· ἐπέπλασα, ἐπιπλάττω = πλάθω, βουλλώνω.

τοῦ σκαφιδίου τὰ ἀνεωγότα = τὶς χαραμίδες τῆς βάρκας· ἀνεωγότα· ἀνέφεγα, παρακ. τοῦ ἀνοίγω.

ἦλος ὁ = καρφί.

καλώδιον = παλαμῆρι.

ἄξια ταῦτα ἐπρίω = φθηνὰ τὰ ἀγόρασες.

εἰ μὴ τι ἄλλο ἡμᾶς διέλαθε = ἂν δὲν ἐλησμονήσαμεν τίποτε ἄλλο.

ἐν τῷ λογισμῷ = εἰς τὸν λογαριασμόν.

φῆς = λέγεις, τοῦ ρ. φημί.

λοιμὸς ὁ = ἐπιδημικὴ νόσος.

ἐνέσται = θὰ εἶναι δυνατόν.

ἀποκερδᾶναι = νὰ κερδίσω περισσότερα.

παραλογιζόμενος τὰ πορθμεῖα = λογαριάζων περισσότερα πορθμεῖα,
δηλ. ἔξαπατῶν τοὺς νεκρούς.

καθεδοῦμαι· μέλλ. τοῦ καθέξομαι = κάθημαι.

τὰ κάκιστα ... γενέσθαι = νὰ γίνουν τὰ μεγαλύτερα κακά.

ὡς ἄν ... ἀπολάβοιμι = ὥστε νὰ λάβω τὰ ὀφειλόμενα.

οὐκ ἔστιν ἄλλως = δὲν ἠμπορεῖ νὰ γίνῃ διαφορετικὰ.

παρατείνοιτο ... τὸ ὄφλημα = ἀναβάλλεται ἡ ἐξόφλησις τοῦ χρέους.

2. Διογένης καὶ Πολυδεύκους.

Διογένης· κυνικὸς φιλόσοφος. Οἱ κυνικοὶ φιλόσοφοι περιεφρόνουν τὸν πλοῦτον καὶ τὰ ἀξιώματα, ἔζων δὲ λιτότατα καὶ ἐνεδύοντο πενιχρότατα.

Μένιππος· ἐπίσης κυνικὸς φιλόσοφος, μεταγενέστερος τοῦ Διογένης.

Πολυδεύκης· ἀδελφὸς τοῦ Κάστορος· οὗτοι ἀποθανόντες καὶ εἰς τὸν Ἄδην κατελθόντες ἐπανήροχοντο εἰς τὴν ζωὴν ἐναλλάξ ἀνὰ μίαν ἡμέραν.

ἐντέλλομαι = παραγγέλλω.

ἐπειδὰν τάχιστα ἀνέλθῃς = εὐθὺς ὡς ἀναβῆς.

σὸν γὰρ ἔστιν = διότι σεῖρά σου εἶναι.

ἀναβιῶναι· ἀνεβίω, ἀόρ. τοῦ ἀναζῶ = ἐπανέσχομαι εἰς τὴν ζωὴν.

Κράνειον· γυμναστήριον εἰς τὴν ἀρχαίαν Κόρινθον, ὅπου οἱ φιλόσοφοι ἔκαμον τὰς διδασκαλίας των εἰς τοὺς νέους.

Λύκειον· γυμναστήριον εἰς τὰς ἀρχαίας Ἀθήνας, ὅπου καὶ ἄλλοι φιλόσοφοι καὶ μάλιστα ὁ Ἀριστοτέλης ἔκαμε τὴν διδασκαλίαν του.

καταγελῶ (-ῶ) = περιπαίζω.

εἴ σοι... καταγεγέλασται = ἂν ἀρετὰ ἔχῃς ἐμπαίξει τὰ ἐπὶ τῆς γῆς.

ἐνθάδε = ἐδῶ εἰς τὸν Ἄδην.

ἐπιγελασόμενον· ἐπιγελάσομαι, μέλλ. τοῦ ἐπιγελῶ = ἐμπαίζω.

διαγιγνώσκομαι = γνωρίζομαι.

ἐμπλησάμενον· ἐνεπλησάμην, ἐμπίπλαμαι = γεμίζω.

θέρμοι οἱ = βροχτοκούκλια.

τρίοδος ἡ = σταυροδρόμι.

Ἐκάτης δεῖπνον· εὐτελῆ ἐδέσματα, τὰ ὅποια παρτίθεντο χάριν τῶν πτωχῶν εἰς τὰς τριόδους.

ὅπως δὲ εἰδῶ... τὴν ὄψιν; = καὶ διὰ τὸν ἀναγνωρίζω καλά, (εἰπέ μου) ποῖον εἶναι τὸ ἔξωτερικόν του;

τριβώνιον... πολύθυρον = ἔνδυμα μὲ πολλὰς τρυπες.

ἅπαντι ἀνέμῳ ἀναπεπταμένον = ἀνοικτὸν εἰς κάθε ἄνεμον.

τὰ πολλὰ = ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, συνήθως.

ἐπισκώπτω· σκώπτω = ἐμπαίζω.

βούλει = θέλεις, δέχεται.

ἐντείλωμαι· ἐντειλάμην, ἐντέλλομαι.

παρεγγυῶ (-άω) = προτρέπω.

παύσασθαι αὐτοῖς... ληροῦσι καὶ παραπαίουσι = νὰ παύσουν ἀπὸ τοῦ νὰ ἀνοηταίνουν καὶ νὰ πλανῶνται.

φήσουσι· φήσω, μέλλ. τοῦ φημί.

τάλαντα ἐπὶ ταλάντοις συντιθέντες = δημιουργοῦντες περιουσίαν ἐκ πολλῶν ταλάντων.

ἓνα ὀβολὸν ἔχοντας· ἐννοεῖται ὁ ὀβολός, τὸν ὁποῖον οἱ ἀρχαῖοι ἔθετον εἰς τὴν χεῖρα τοῦ νεκροῦ, ἵνα δώσῃ αὐτὸν εἰς τὸν Χάρωνα ὡς πορθυεῖα.

εἰρήσεται· τετελ. μέλλ. τοῦ λέγω = ῥηθῆσονται.

τοῖς καλοῖς = εἰς τοὺς ὄφραῖους.

νεῦρα εὔτονα = νεῦρα δυνατά.

πάντα μία ἡμῖν κόνις = ὅλα αὐτὰ εἰς ἡμᾶς (εἰς τὸν Ἄδην) εἶναι ἀδιακρίτως κόνις (παρωδία τῆς παροιμίας «πάντα μία Μύκονος»).

φασὶ = καθὼς λέγουν.

ἀχθόμενοι τῷ πράγματι = λυπούμενοι, διότι εἶναι πένητες.

ἰσοτιμία = ἰσότης.

ἀμείνους· ἀμείνων = ἀνώτερος, καλύτερος.

ἐπιτιμῶ τινι = ἐπιπλήττω τινά.

ἐκκλεύσθαι αὐτοῦς = ὅτι αὐτοὶ εἶναι ἐκκλελυμένοι, παράλυτοι, ἕνεκα τοῦ πλοῦτου.

ἀπένεγκε· ἀπήνεγκον, ἀόρ. τοῦ ἀποφέρω = κομίζω, διαβιβάζω.

3. Χάρωνος καὶ Μενίππου.

ἀπόδος· προστακτ. τοῦ ἀπέδωκα, ἀποδίδωμι.

πορθμεῖα τὰ = ὁ μισθὸς διὰ τὸ πέρασμα ἀπὸ τὴν μίαν ὄχθην εἰς τὴν ἄλλην.

ἦδιον συγκριτικὸν τοῦ ἠδέως = εὐχαρίστος.

διαπορθμεύω τινὰ = περνῶ κάποιον ἀπὸ τὴν μίαν ὄχθην εἰς τὴν ἄλλην.

ἄγξω ἄγγω = πνίγω.

ἀποδοῶς ὑποτακτ. τοῦ ἀπέδωκα, ἀποδίδωμι.

πατάξας ἐπάταξα, πατάσσω = κτυπῶ.

ἔση πεπλευκῶς τετελ. μέλλων ἀντὶ παρακειμένου : πέπλευκας.

μάτην ἀνωφελῶς, ἀμισθί.

ὕπερ ἐμοῦ σοι ἀποδοῶ = ἄς σὲ πληρώσῃ διὰ λογαριασμὸν μου.

νῆ Δι' ὠνάμην γε κλπ. = μὰ τὴν ἀλήθειαν πολὺ θὰ ὠφελούμην, ἂν πρόκειται νὰ πληρῶνῶ διὰ λογαριασμὸν τῶν νεκρῶν ὠνάμην, ἀόρ. τοῦ ὀνίναμαι = ὠφελοῦμαι.

οὐκ ἀποστήσομαί σου = δὲν θὰ φύγω ἀπὸ κοντὰ σου.

νεωλκῶ (-έω) = τραβῶ τὸ πλοῖον εἰς τὴν ἀκτὴν.

πορθμεῖον = ἡ λέμβος τοῦ πορθμέως.

οὐκ ἦδεις ὡς κομίζεσθαι δέον ; = δὲν ἤξευρες, ὅτι ἔπρεπε νὰ ἔχης (δηλ. ὀβολόν) ; κομίζομαι τι = ἔχω μαζί μου κάτι.

αὐχῆσεις αὐχῶ (-έω) = καυχῶμαι.

προῖκα ἐπίρρ. = ἀμισθί, δωρεάν.

ἦντλησα = ἐτροάβηξα τὰ νερά, πὺν ἔκαινε ἡ βάρκα.

κώπης συνεπελαβόμεν = ἐβοήθησα εἰς τὴν κωπηλασίαν.

οὐδὲν ταῦτα πρὸς πορθμέα = αὐτὰ δὲν ἔχουν καμμίαν σχέσιν μὲ τὸν πορθμέα.

οὐ θέμις ἄλλως γενέσθαι = δὲν μπορεῖ νὰ γίνῃ διαφορετικὰ θέμις, γεν.-ιδος = δίκαιον, σωστό.

ἀπάγω = ὀδηγῶ.

πληγῆ = κτύπημα.

Αἰακός : δικαστὴς εἰς τὸν Ἄδην.

πῆρα = σάκος, ταγάρι (βλ. ἀνωτέρω ἀριθ. 8 σελ. 44).

τῆς Ἐκάτης τὸ δεῖπνον (βλ. ἀνωτέρω ἀριθ. 2 σελ. 64).

κύνα ὁ Μένιπλος ὠνομάζετο κύων, ὅπως ὅλοι οἱ κυνικοὶ φιλόσοφοι.

οἶα καὶ ἐλάλει παρὰ τὸν πλοῦν = (νὰ ἤξευρες) τί ἔλεγε, ὅταν ἐταξιθεύαμεν (λέγονται ταῦτα θαναμαστικῶς).

οἰμῶζω = φωνάζω οἴμοι, ἀλίμονον, θρηγῶ.

4. Μενίππου και Έρμου.

οἱ καλοί... αἱ καλαί· καλὸς = ὄρατος.

ξενάγησον· ξεναγῶ (-έω) = ὀδηγῶ τινα (ὡς ξένον).

νήλυν· νήλυς, γεν. -υδος = νεοφερομένος.

οὐ σχολή μοι = δὲν ἔχω καιρόν· σχολή = ἄδεια.

Ύακινθος, Νάρκισσος, Νιρέυς, Ἀχιλλεύς, Τυρώ, Ἑλένη,

Λήδα· μυθολογικά πρόσωπα, περίφημα διὰ τὴν ὄραιότητά των.

σαρκῶν γυμνά = χωρὶς σάρκας.

ὦν σὺ ἔοικας καταφρονεῖν = τὰ ὁποῖα σὺ φαίνεται ὅτι περιφρονεῖς.

οὐ γὰρ ἂν διαγνοίην = διότι δὲν ἠμπορῶ νὰ τὴν διακρίνω· διαγνοίην· διέγνων, ἀόρ. τοῦ διαγιγνώσκω.

τουτὶ = τοῦτο ἔδω, αὐτοδά.

χίλια νῆες ἐπληρώθησαν = χίλια πλοῖα παρεσκευάσθησαν (δηλ. κατὰ τὸν Τρωικὸν πόλεμον).

γεγόνασιν· τοῦ γίγνομαι· ἀνάστατος γίγνομαι = καταστρέφομαι.

ἐπιλεξάμενος· ἐπελεξάμην, τοῦ ρ. ἐπιλέγομαι = ἐκλέγω.

κεῖσο = ξαπλώσου· τὸ ρ. κείμαι.

τοὺς ἄλλους νεκροὺς μέτειμι = θὰ ὑπάγω νὰ ἰδῶ τοὺς ἄλλους νεκρούς.

5. Νιρέως καὶ Θεσίτου καὶ Μενίππου.

καλλίων = ὄραιότερος· θετικὸν καλός.

σοὶ δοκῶ = σοῦ φαίνομαι.

εἰδέναι· ἀπαρέμφ. τοῦ οἶδα = γνωρίζω.

πότερος = ποῖος ἀπὸ τοὺς δύο, ποῖος.

ἐν... τοῦτο ἔχω = ἐνα τοῦτο ἔχω ἰδικόν μου, μὲ τὸ μέρος μου.

προσειπών· προσεῖπον, τοῦ ρ. προσαγορεύω = ὀνομάζω.

φοξὸς = μὲ μυτερὸ κεφάλι, κρομμυδοκέφαλος.

ψεδνὸς = φαλακρός.

χειρών = χειρότερος, ἀσημιότερος, θετικὸν κακός.

ἡγῆ· ἡγοῦμαι = νομίζω.

κάλλιστος = ὄραιότατος, θετικὸν καλός.

ὑπὸ Ἴλιον = εἰς τὴν Τροίαν.

ὑπὸ γῆν = ὑποκάτω τῆς γῆς, εἰς τὸν Ἄδην.

ταύτη μόνον = κατὰ τοῦτο μόνον.

εὐθρυπτος = εὐκολόθρυπτος.

ἀλαπαδνός = ἀδύνατος, ἀσθενής.
 ἐροῦ' προστακτ. τοῦ ἀορ. ἠρόμην τοῦ ρ. ἐροτῶ.
 ὄνειρατα = μάταια πράγματα.
 ἴσασιν = γνωρίζουν' τοῦ οἶδα.

6. Κατὰ Μενίππου.

ἄλλοσέ ποι = κάπου ἄλλοῦ.
 κατάστησον' κατέστησα, καθίστημι = τοποθετῶ.
 τί ὑμᾶς δεινὸν ἐργάζεται = τί κακὸν σᾶς κάμνει.
 ὀμόνεκρος ὢν = ἀφοῦ εἶναι νεκρὸς ὅπως καὶ σεῖς.
 μεμνημένοι τῶν ἄνω = ἐνθυμούμενοι τὰ ἀγαθὰ, τὰ ὁποῖα εἴχομεν
 εἰς τὸν ἄνω κόσμον.
 Μίδας· βασιλεὺς τῶν Φρυγῶν, οὐδὲν ἄλλο ἐπιθυμήσας ἐν τῷ κόσμῳ
 εἰμὴ μόνον χρυσόν.
 Σαρδανάπαλλος· βασιλεὺς τῶν Ἀσσυρίων, διαβόητος διὰ τὴν πολυ-
 δάπανον δίαιταν.
 Κροῖσος· βασιλεὺς τῶν Λυδῶν, περίφημος διὰ τοὺς ἀπείρους θησαυ-
 ροὺς του.
 οὐ φέρομεν... παροικοῦντα = δὲν τὸν ὑποφέρομεν νὰ κατοικῇ
 πλησίον μας.
 χρυσίον = τὰ ἐκ χρυσοῦ σκεύη, τὸ χρυσάφι.
 τρυφή = καλοπέρασι.
 ἐπιγελῶ = ἐμπαίζω.
 ἐπιταράττει ἡμῶν τὰς οἰμωγὰς = μᾶς ἐνοχλεῖ, ὅταν οἰμώζομεν,
 ὅταν θρηνοῦμεν.
 τηλικούτον = τόσον πολὺ.
 διαφέρω = ὑπερέχω.
 ἡλίκον = ὅσον.
 καὶ ὅλως λυπηρὸς ἐστίν = καὶ ἐν γένει εἶναι ἐνοχλητικός.
 τί ταῦτά φασιν; = τί εἶναι αὐτὰ ποὺ λέγουν;
 ὀλέθριος· ποὺ προκαλεῖ τὸν ὄλεθρον, κακός.
 ἀπέχρησε· ἀποχωρῶ (-ήω) = εἶμαι ἀρκετός, φθάνω.
 βιώναι· ἐβίω, ἀορ. τοῦ ζῶ.
 τοιγαροῦν = λοιπόν.
 ἀνιῶ (-άω) τινα = κάμνω τινα νὰ λυπηθῇ, στενοχωρῶ.
 ὕβρις = περιφρόνησις, ὀνειδισμός.

μωραίνω = εἶμαι ἀνόητος.

ὁμόψηφος = σύμφωνος.

στασιάζω = μαλώνω.

οὕτω γινώσκετε = αὐτὴν τὴν γνώμην νὰ ἔχετε.

ἐνθα ἂν ἴητε = ὅπουδήποτε μεταβῆτε.

ἐλευθέρους ἀνδράσιν ἐντροφῶντες = κολακεύοντες τὸν ἑαυτὸν σας
εἰς βάρος ἐλευθέρων ἀνθρώπων.

μνημονεύω = λαμβάνω ὑπ' ὄψιν.

πάντων ἐκείνων ἀφηρημένοι = χωρὶς νὰ ἔχετε τίποτε ἀπὸ ἐκεῖνα.

πολλάκις συνείρων = πολλάκις ἐπαναλαμβάνων.

ἐπάσομαι ὑμῖν = θὰ συμπληρώσω τὰς οἰμωγὰς σας τοῦ ρ. ἐπάδω.

πρέπει γὰρ ἂν = διότι ἀρμόζει, ταιριάζει.

ἐπαδόμενον = προστιθέμενον (ὡς συμπλήρωμα, ὡς ἐπιδόξ).

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

I. ΑΣΩΠΕΙΟΙ ΜΥΘΟΙ

	Σελ.		Σελ.
1. Ἄλωση καὶ βότρυες	5	11. Κόραξ καὶ ἄλωση	7
2. Ὄνος καὶ λεοντῆ	5	12. Λέων καὶ ἄρκτος	8
3. Λύκος καὶ λέων	6	13. Λέων καὶ μῦς	8
4. Λαγωὶ καὶ ἄλωπεκες	6	14. Λέων καὶ ἄλωση	8
5. Ζεὺς καὶ ὄφις	6	15. Λέων, λύκος καὶ ἄλωση	9
6. Χελώνη καὶ λαγὼς	6	16. Γεωργοῦ παῖδες	9
7. Ναυαγός	6	17. Ὀδοιπόροι καὶ πλάτανος	10
8. Πῆραι δύο	7	18. Παῖς ψεύστης	10
9. Κολοῖος καὶ γλαῦξ	7	19. Ὀδοιπόροι καὶ ἄρκτος .	10
10. Κομπαστής	7		

II. ΕΚ ΤΗΣ ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

A'. ΕΚ ΤΗΣ ΘΕΟΓΟΝΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΣΜΟΓΟΝΙΑΣ

1. Οὐρανὸς καὶ Γῆ	11	6. Προμηθεύς	13
2. Κρόνος καὶ Ῥέα	12	7. Δευκαλίων καὶ κατακλυ-	
3. Γέννησις τοῦ Διὸς	12	σμός	14
4. Ζεὺς καὶ Τιτανομαχία	13	8. Ἕλληνες	15
5. Γιγαντομαχία	13	9. Ἡ Δημήτηρ ἐν Ἐλευσίει	15

B'. ΗΡΑΚΛΗΣ

1. Γέννησις Ἡρακλέους	17	10. Αἱ Διομήδους Ἴπποι	21
2. Μανία Ἡρακλέους	18	11. Ὁ ζῶστηρ τῆς Ἴππολύτης	21
3. Ὁ Νεμεαῖος λέων	18	12. Αἱ βόες τοῦ Γηρυόνου	22
4. Ἡ Λερναία ὕδρα	18	13. Τὰ χρυσὰ μῆλα τῶν Ἐ-	
5. Ἡ χρυσόκερως ἔλαφος	19	σπερίδων	22
6. Ἐρυμάνθιος κῆπρος	19	14. Ὁ Κέρβερος	23
7. Ἡ κόπρος τοῦ Αὐγείου	19	15. Ἡρακλῆς καὶ Δηλιάνειρα	23
8. Στυμφαλίδες ὄρνιθες	20	16. Θάνατος Ἡρακλέους	24
9. Ὁ Κρής ταῦρος	20		

Γ'. ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΗ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ

	Σελ.		Σελ.
1. Ἴνῳ ἐπιβουλεύει τῷ Φρίξῳ καὶ τῇ Ἑλλῆ	25	5. Ὁ μάντις Φινεύς ἀπαλ- λάσσειται τῶν Ἄρπυιῶν	27
2. Φρίξος ἀφικνεῖται εἰς Κόλ- χους	25	6. Ἡ Ἄργῶ διαπλέει τὸν πόρον τῶν συμπληγά- δων πετρῶν	27
3. Πελίας πέμπει Ἰάσονα ἐπὶ τὸ χρυσοῦν δέρας	26	7. Ὁ Ἰάσων λαμβάνει τὸ δέρας	28
4. Ἰάσων παρασκευάζεται πρὸς ἀπόπλουν	26		

III. ΕΚ ΤΗΣ ΑΙΛΙΑΝΟΥ ΠΟΙΚΙΛΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

1. Ἄρταξέρξης καὶ Ὠμίσης	30	6. Κρητῶν νόμος	32
2. Θράσυλλος ὁ Αἰξωνεὺς	31	7. Λακωνικοὶ νόμοι	32
3. Φερενίκη Ὀλύμπια θεᾶται	31	8. Νόμος Ἀττικὸς	33
4. Οἱ τῶν Ἑλλήνων ἄριστοι	31	9. Αἰνείου εὐσέβεια	33
5. Αἱ Λακεδαιμονίων μητέρες	32	10. Τίτορμος καὶ Μίλων	33

IV. ΕΚ ΤΩΝ ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΝΕΚΡΙΚΩΝ ΔΙΑΛΟΓΩΝ

1. Ἑρμοῦ καὶ Χάρωνος	37	5. Νιρέως καὶ Θεραΐτου καὶ Μενίππου	40
2. Διογένους καὶ Πολυδεύκου	37	6. Κατὰ Μενίππου	41
3. Χάρωνος καὶ Μενίππου	38		
4. Μενίππου καὶ Ἑρμοῦ	40		

Ἐκ τῶν Αἰσωπείων μύθων οἱ ὑπ' ἀριθ. 17, 18 καὶ 19 ἐλήφθησαν ἐκ τῶν Ἐκλογῶν τοῦ **Κ. Χαραλαμποπούλου**, πᾶσα δὲ ἡ λοιπὴ ὕλη τοῦ βιβλίου ἐλήφθη ἐκ τῶν Ἐκλογῶν τοῦ **Βασ. Φάβη**.

Ἡ καλλιτεχνικὴ διακόσμησις τοῦ βιβλίου ὀφείλεται εἰς τὸν ζωγρά-
φον κ. **Βάσον Γερμενῆν**.

Ἐκτύπωσις — Βιβλιοδεσία
ΧΡΗΣΤΟΥ Β. ΧΡΟΝΟΠΟΥΛΟΥ
Καπνοκολιτηρίου 6—Ἀθῆναι

412

87

APX